

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

Περιεχόμενα

I Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση

- Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1675/2002 της Επιτροπής, της 20ής Σεπτεμβρίου 2002, για καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό της τιμής εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών 1
- Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1676/2002 της Επιτροπής, της 20ής Σεπτεμβρίου 2002, για αναστολή των αγορών βουτύρου σε ορισμένα κράτη μέλη 3
- * Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1677/2002 της Επιτροπής, της 20ής Σεπτεμβρίου 2002, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1151/2002 του Συμβουλίου όσον αφορά τα πιστοποιητικά εισαγωγής βρώμης και κριθής καταγωγής Δημοκρατίας της Εσθονίας 4
- Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1678/2002 της Επιτροπής, της 20ής Σεπτεμβρίου 2002, για καθορισμό της τιμής της παγκόσμιας αγοράς του μη εκκοκκισμένου βαμβακιού 8

II Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση

Συμβούλιο

2002/758/ΕΚ, Ευρατόμ:

- * Απόφαση του Συμβουλίου, της 17ης Σεπτεμβρίου 2002, για διορισμό των μελών της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής για το διάστημα από τις 21 Σεπτεμβρίου 2002 έως τις 20 Σεπτεμβρίου 2006 9

Επιτροπή

2002/759/ΕΚ:

- * Απόφαση της Επιτροπής, της 5ης Δεκεμβρίου 2001, σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου 81 της συνθήκης ΕΚ (Υπόθεση COMP/37800/F3 — Ζυθοποιίες Λουξεμβούργου) ⁽¹⁾ [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(2001) 3914] 21

⁽¹⁾ Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ

I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1675/2002 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
της 20ής Σεπτεμβρίου 2002
για καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό της τιμής εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3223/94 της Επιτροπής, της 21ης Δεκεμβρίου 1994, σχετικά με τις λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος κατά την εισαγωγή οπωροκηπευτικών ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1498/98 ⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 4 παράγραφος 1,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3223/94, σε εφαρμογή των αποτελεσμάτων των πολυμερών εμπορικών διαπραγματεύσεων του Γύρου της Ουρουγουάης, προβλέπει τα κριτήρια για τον καθορισμό από την Επιτροπή των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή από τρίτες χώρες, για τα προϊόντα και τις περιόδους που ορίζονται στο παράρτημά του.

- (2) Σε εφαρμογή των προαναφερθέντων κριτηρίων, οι κατ' αποκοπή τιμές κατά την εισαγωγή πρέπει να καθοριστούν, όπως αναγράφονται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι κατ' αποκοπή τιμές κατά την εισαγωγή που αναφέρονται στο άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3223/94 καθορίζονται όπως αναγράφονται στον πίνακα που εμφανίζεται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 21 Σεπτεμβρίου 2002.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 20 Σεπτεμβρίου 2002.

Για την Επιτροπή
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Γενικός Διευθυντής Γεωργίας

⁽¹⁾ ΕΕ L 337 της 24.12.1994, σ. 66.

⁽²⁾ ΕΕ L 198 της 15.7.1998, σ. 4.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής, της 20ής Σεπτεμβρίου 2002, για τον καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό τιμών εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών

(σε EUR/100 χιλιόγραμμα)

Κωδικός ΣΟ	Κωδικός τρίτης χώρας ⁽¹⁾	Κατ' αποκοπή τιμή κατά την εισαγωγή
0702 00 00	052	100,0
	060	26,2
	096	35,0
	999	53,7
0707 00 05	052	101,8
	628	143,3
	999	122,6
0709 90 70	052	80,9
	999	80,9
0805 50 10	388	59,6
	524	67,6
	528	48,4
	999	58,5
0806 10 10	052	67,0
	064	100,6
	400	189,0
	664	99,1
	999	113,9
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	052	50,0
	388	83,1
	400	103,1
	512	106,8
	720	74,3
	800	222,3
	804	83,8
	999	103,3
0808 20 50	052	87,1
	388	69,8
	720	93,5
	999	83,5
0809 30 10, 0809 30 90	052	114,5
	999	114,5
0809 40 05	052	74,5
	060	63,5
	064	60,2
	066	99,4
	094	53,9
	624	145,8
	999	82,9

⁽¹⁾ Ονοματολογία των χωρών που καθορίζεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2020/2001 της Επιτροπής (ΕΕ L 273 της 16.10.2001, σ. 6). Ο κωδικός «999» αντιπροσωπεύει «άλλες καταγωγές».

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1676/2002 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
της 20ής Σεπτεμβρίου 2002
για αναστολή των αγορών βουτύρου σε ορισμένα κράτη μέλη

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1255/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, για κοινή οργάνωση της αγοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 509/2002 της Επιτροπής⁽²⁾,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2771/1999 της Επιτροπής, της 16ης Δεκεμβρίου 1999, για λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1255/1999 του Συμβουλίου όσον αφορά τα μέτρα παρέμβασης στην αγορά του βουτύρου και της κρέμας γάλακτος⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1614/2001⁽⁴⁾, και ιδίως το άρθρο 2,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Το άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2771/1999 προβλέπει ότι οι αγορές μέσω διαγωνισμού εγκρίνονται ή αναστέλλονται από την Επιτροπή σε ένα κράτος μέλος μόλις διαπιστωθεί ότι η τιμή της αγοράς ευρίσκεται, σ' αυτό το κράτος μέλος, κατά τη διάρκεια δύο συνεχών εβδομάδων και ανάλογα με την περίπτωση, είτε σε κατώτερο επίπεδο είτε σε επίπεδο ίσο ή ανώτερο του 92 % της τιμής παρέμβασης.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 20 Σεπτεμβρίου 2002.

- (2) Ο τελευταίος κατάλογος των κρατών μελών στα οποία αναστάλη η παρέμβαση καταρτίστηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1639/2002 της Επιτροπής⁽⁵⁾. Ο κατάλογος αυτός πρέπει να προσαρμοστεί κατά τρόπο που να λαμβάνονται υπόψη οι νέες τιμές της αγοράς που κοινοποιήθηκαν από τη Σουηδία κατ' εφαρμογή του άρθρου 8 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2771/1999. Για λόγους ευκρίνειας, είναι σκόπιμο να αντικατασταθεί ο κατάλογος αυτός και να καταργηθεί ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1639/2002,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι αγορές βουτύρου με διαγωνισμό που προβλέπονται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1255/1999 αναστέλλονται στο Βέλγιο, στη Δανία, στη Γερμανία, στην Ελλάδα, στις Κάτω Χώρες, στην Αυστρία και στο Λουξεμβούργο.

Άρθρο 2

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1639/2002 καταργείται.

Άρθρο 3

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 21 Σεπτεμβρίου 2002.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 48.

⁽²⁾ ΕΕ L 79 της 22.3.2002, σ. 15.

⁽³⁾ ΕΕ L 333 της 24.12.1999, σ. 11.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 214 της 8.8.2001, σ. 20.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 247 της 14.9.2002, σ. 15.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1677/2002 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ**της 20ής Σεπτεμβρίου 2002****για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1151/2002 του Συμβουλίου
όσον αφορά τα πιστοποιητικά εισαγωγής βρώμης και κριθής καταγωγής Δημοκρατίας της Εσθονίας**

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1151/2002 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 2002, για τη θέσπιση ορισμένων παραχωρήσεων υπό μορφή κοινοτικών δασμολογικών ποσοστώσεων για ορισμένα γεωργικά προϊόντα και την προσαρμογή, ως αυτόνομου και μεταβατικού μέτρου, ορισμένων γεωργικών παραχωρήσεων προβλεπόμενων στην ευρωπαϊκή συμφωνία με την Εσθονία⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 1 παράγραφος 3,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1151/2002 κατήργησε τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1349/2000 του Συμβουλίου, της 19ης Ιουνίου 2000, περί ορισμένων παραχωρήσεων υπό τη μορφή κοινοτικών δασμολογικών ποσοστώσεων για ορισμένα γεωργικά προϊόντα και περί προσαρμογής, ως αυτόνομου και μεταβατικού μέτρου, ορισμένων γεωργικών παραχωρήσεων προβλεπόμενων στην ευρωπαϊκή συμφωνία με την Εσθονία⁽²⁾. Ως εκ τούτου, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1729/2000 της Επιτροπής σχετικά με τις λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1349/2000 κατέστη παρωχημένος. Θα πρέπει, λοιπόν, να θεσπιστούν νέοι λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής στους οποίους θα πρέπει επίσης να ενσωματωθούν διατάξεις σχετικά με την εισαγωγή κριθής ζυθοποιίας.
- (2) Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα ανέλαβε τη δέσμευση να καθορίσει, για κάθε περίοδο εμπορίας από την 1η Ιουλίου 2002, δασμολογική ποσόστωση εισαγωγής με μηδενικό δασμό ανά τόνο 4 800 τόνων βρώμης του κωδικού ΣΟ 1004 00 00 καταγωγής Εσθονίας, με ετήσια αύξηση της ποσόστωσης αυτής κατά 900 τόνους ανά περίοδο εμπορίας από την 1η Ιουλίου 2003.
- (3) Η εν λόγω εισαγωγή υπόκειται στην υποβολή πιστοποιητικού εισαγωγής. Είναι συνεπώς απαραίτητο να διευκρινιστούν οι όροι που διέπουν την έκδοση των πιστοποιητικών αυτών.
- (4) Κρίνεται σκόπιμο να προβλεφθεί ότι τα πιστοποιητικά που αφορούν την εισαγωγή βρώμης, στο πλαίσιο των καθορισμένων ποσοτήτων, εκδίδονται μετά από προθεσμία εξέτασης και, ενδεχομένως, μέσω καθορισμού ενιαίου ποσοστού μείωσης των ζητούμενων ποσοτήτων.
- (5) Πρέπει να προβλεφθούν τα στοιχεία που πρέπει να αναγράφονται στις αιτήσεις και τα πιστοποιητικά, κατά παρέκκλιση των άρθρων 8 και 21 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1291/2000 της Επιτροπής⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2299/2001⁽⁴⁾, για τις κοινές

λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος των πιστοποιητικών εισαγωγής, εξαγωγής και προκαθορισμού για τα γεωργικά προϊόντα.

- (6) Κρίνεται σκόπιμο, για να ληφθούν υπόψη οι όροι παράδοσης, τα πιστοποιητικά εισαγωγής να αρχίσουν να ισχύουν από την ημέρα έκδοσής τους μέχρι το τέλος του μήνα που έπεται εκείνου της έκδοσης του πιστοποιητικού.
- (7) Για να διασφαλιστεί η αποτελεσματική διαχείριση της ποσόστωσης αυτής, είναι αναγκαίο, αφενός, τα πιστοποιητικά εισαγωγής να μην μπορούν να μεταβιβαστούν και, αφετέρου, η εγγύηση που αφορά τα πιστοποιητικά εισαγωγής, κατά παρέκκλιση του άρθρου 10 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1162/95 της Επιτροπής⁽⁵⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1322/2002⁽⁶⁾, να καθοριστεί σε 89 ευρώ ανά τόνο βρώμης.
- (8) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1151/2002 προέβλεψε επίσης τη δυνατότητα εισαγωγής με μηδενικό δασμό στην Κοινότητα απεριόριστης ποσότητας κριθής που προορίζεται για την παραγωγή βύνης του κωδικού ΣΟ ex 1003 00 90.
- (9) Είναι απαραίτητο να προβλεφθούν ειδικές διατάξεις για να υπάρξει εγγύηση ότι η κριθή ζυθοποιίας δεν θα εκτραπεί των προβλεπόμενων χρήσεων. Για το σκοπό αυτό είναι σκόπιμο να παρέχεται το ευεργέτημα της απαλλαγής, υπό τον όρο ότι ο εισαγωγέας δεσμεύεται να υποβάλει πιστοποιητικό που βεβαιώνει τον προορισμό και ότι έχει συσταθεί εγγύηση ποσού ίσου προς τον εισαγωγικό δασμό. Είναι αναγκαίο να καθοριστεί εύλογη προθεσμία μεταποίησης για τη διαχείριση του εν λόγω καθεστώτος. Σε περίπτωση που το προϊόν που τίθεται σε ελεύθερη κυκλοφορία αποστέλλεται σε άλλο κράτος μέλος προκειμένου να υποστεί μεταποίηση, το αντίτυπο ελέγχου T5 που καταρτίζεται από το κράτος μέλος στο οποίο το προϊόν τίθεται σε ελεύθερη κυκλοφορία, σύμφωνα με τις λεπτομέρειες που καθορίζονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2454/93 της Επιτροπής⁽⁷⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 444/2002⁽⁸⁾, αποτελεί κατάλληλο μέσο απόδειξης της μεταποίησης.
- (10) Πρέπει να εισαχθεί κάποιο στοιχείο αναλογικότητας όσον αφορά την αποδέσμευση της εγγύησης, ιδίως σε περιπτώσεις κατά τις οποίες δεν έχουν τηρηθεί οι ποσότητες που πρέπει να μεταποιηθούν ή/και οι προθεσμίες που προβλέπονται από το καθεστώς. Για το σκοπό αυτό, θα πρέπει επίσης να θεσπιστεί ένα όριο ανοχής όσον αφορά την ποσότητα που μεταποιείται έτσι ώστε να ληφθούν υπόψη οι απώλειες λόγω διαλογής και διάφορες άλλες απώλειες.

⁽¹⁾ ΕΕ L 170 της 29.6.2002, σ. 15.⁽²⁾ ΕΕ L 155 της 28.6.2000, σ. 1.⁽³⁾ ΕΕ L 152 της 24.6.2000, σ. 1.⁽⁴⁾ ΕΕ L 308 της 27.11.2001, σ. 19.⁽⁵⁾ ΕΕ L 117 της 24.5.1995, σ. 2.⁽⁶⁾ ΕΕ L 194 της 23.7.2002, σ. 22.⁽⁷⁾ ΕΕ L 253 της 11.10.1993, σ. 1.⁽⁸⁾ ΕΕ L 68 της 12.3.2002, σ. 11.

(11) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης σιτηρών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο παρών κανονισμός θεσπίζει τους λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής των καθεστώτων εισαγωγής βρώμης και κριθής ζυθοποιίας καταγωγής Εσθονίας, τα οποία προβλέπονται στην ευρωπαϊκή συμφωνία με την Εσθονία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΒΡΩΜΗ

Άρθρο 2

1. Η εισαγωγή βρώμης η οποία υπάγεται στον κωδικό ΣΟ 1004 00 00, καταγωγής Εσθονίας και τυγχάνει μηδενικού εισαγωγικού δασμού σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1151/2002 για τη θέσπιση δασμολογικής ποσόστωσης για το προϊόν αυτό, υπόκειται στην έκδοση πιστοποιητικού εισαγωγής που εκδίδεται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου.

Η ποσότητα που μπορεί να εισαχθεί είναι 4 800 τόνοι στο πλαίσιο της περιόδου εμπορίας 2002/03. Η ποσότητα αυτή αυξάνεται κατά 900 τόνους ανά περίοδο εμπορίας από την 1η Ιουλίου 2003.

Ο αύξων αριθμός της ποσόστωσης είναι 09.4588.

2. Η βρώμη συνοδεύεται κατά τη θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία στην Κοινότητα από το πρωτότυπο πιστοποιητικό EUR.1 το οποίο εκδίδεται από τις αρμόδιες αρχές της Εσθονίας.

Άρθρο 3

1. Οι αιτήσεις πιστοποιητικών εισαγωγής υποβάλλονται στις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών τη δευτέρα κάθε μήνα μέχρι τις 13.00, ώρα Βρυξελλών.

Κάθε αίτηση πιστοποιητικού πρέπει να αναφέρει ποσότητα η οποία δεν μπορεί να υπερβαίνει τη διαθέσιμη ποσότητα για την εισαγωγή βρώμης στο πλαίσιο της σχετικής περιόδου.

2. Την ίδια ημέρα, οι αρμόδιες αρχές διαβιβάζουν τη συνολική ποσότητα που προκύπτει από το άθροισμα των ποσοτήτων που αναφέρονται στις αιτήσεις πιστοποιητικών εισαγωγής στην Επιτροπή με τηλεομοιοτυπία στον αριθμό (32-2) 295 25 15, το αργότερο στις 18.00, ώρα Βρυξελλών.

Η πληροφορία αυτή πρέπει να ανακοινώνεται χωριστά από εκείνη που αφορά τις άλλες αιτήσεις πιστοποιητικών εισαγωγής σιτηρών, αναφέροντας τον αριθμό και τον τίτλο του παρόντος κανονισμού.

3. Αν το άθροισμα των ποσοτήτων που χορηγήθηκαν από την αρχή της περιόδου και εκείνων που ζητήθηκαν την εν λόγω ημέρα υπερβαίνει την ποσότητα της ποσόστωσης στο πλαίσιο της σχετικής περιόδου, η Επιτροπή καθορίζει ενιαίο συντελεστή μείωσης που πρέπει να εφαρμόζεται στις ποσότητες που ζητούνται την εν λόγω ημέρα, το αργότερο την τρίτη εργάσιμη ημέρα από την υποβολή των αιτήσεων.

4. Με την επιφύλαξη της εφαρμογής της παραγράφου 3, τα πιστοποιητικά εκδίδονται την πέμπτη εργάσιμη ημέρα που έπεται της ημέρας της υποβολής της αίτησης.

5. Σύμφωνα με το άρθρο 23 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1291/2000, η διάρκεια ισχύος του πιστοποιητικού υπολογίζεται από την ημέρα της πραγματικής έκδοσής του. Κατά παρέκκλιση του άρθρου 6 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1162/95, τα πιστοποιητικά εισαγωγής ισχύουν μέχρι το τέλος του μήνα που έπεται εκείνου της έκδοσης του πιστοποιητικού.

Άρθρο 4

Κατά παρέκκλιση του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1291/2000, τα δικαιώματα που απορρέουν από το πιστοποιητικό εισαγωγής δεν μπορούν να μεταβιβαστούν.

Άρθρο 5

Κατά παρέκκλιση του άρθρου 8 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1291/2000, η ποσότητα που τίθεται σε ελεύθερη κυκλοφορία δεν μπορεί να υπερβαίνει εκείνη που αναφέρεται στα τετραγωνίδια 17 και 18 του πιστοποιητικού εισαγωγής. Ο αριθμός «0» εγγράφεται προς το σκοπό αυτό στο τετραγωνίδιο 19 του εν λόγω πιστοποιητικού.

Άρθρο 6

Η αίτηση πιστοποιητικού εισαγωγής και το πιστοποιητικό εισαγωγής περιλαμβάνουν:

α) Στο τετραγωνίδιο 8, το όνομα της χώρας καταγωγής. Το πιστοποιητικό καθιστά υποχρεωτική την εισαγωγή από την Εσθονία.

β) Στο τετραγωνίδιο 20, μία από τις ακόλουθες ενδείξεις:

— Reglamento (CE) n° 1677/2002

— Forordning (EF) nr. 1677/2002

— Verordnung (EG) Nr. 1677/2002

— Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1677/2002

— Regulation (EC) No 1677/2002

— Règlement (CE) n° 1677/2002

— Regolamento (CE) n. 1677/2002

— Verordening (EG) nr. 1677/2002

— Regulamento (CE) n.º 1677/2002

— Asetus (EY) N:o 1677/2002

— Förordning (EG) nr 1677/2002;

γ) Στο τετραγωνίδιο 24 την ένδειξη «μηδενικός δασμός».

Άρθρο 7

Κατά παρέκκλιση του άρθρου 10 στοιχεία α) και β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1162/95, η εγγύηση σχετικά με τα πιστοποιητικά εισαγωγής που προβλέπονται στο παρόν κεφάλαιο ανέρχεται σε 89 ευρώ ανά τόνο βρώμης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΚΡΙΘΗ ΖΥΘΟΠΟΙΑΣ

Άρθρο 8

Κάθε εισαγωγή, στο πλαίσιο του καθεστώτος εισαγωγής κριθής ζυθοποιίας που υπάγεται στον κωδικό ΣΟ ex 1003 00 90, καταγωγής Εσθονίας, και προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1151/2002 υπόκειται στις διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου.

Άρθρο 9

Η αίτηση πιστοποιητικού και το πιστοποιητικό περιλαμβάνουν στο τετραγωνίδιο 20 την ακόλουθη ένδειξη:

- Cebada destinada a la fabricación de malta; Reglamento (CE) nº 1677/2002
- Byg til fremstilling af malt; forordning (EF) nr. 1677/2002
- Gerste zur Herstellung von Malz; Verordnung (EG) Nr. 1677/2002
- Κριθή προοριζόμενη για την παρασκευή βύνης· κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1677/2002
- Barley for malting; Regulation (EC) No 1677/2002
- Orge destinée à la fabrication de malt; règlement (CE) nº 1677/2002
- Orzo per la produzione di malto; regolamento (CE) n. 1677/2002
- Gerst voor verwerking tot mout; Verordening (EG) nr. 1677/2002
- Cevada para o fabrico de malte; Regulamento (CE) nº 1677/2002
- Maltaan tuotantoon tarkoitettu ohra; asetus (EY) N:o 1677/2002
- Korn avsett för produktion av malt; förordning (EG) nr 1677/2002.

Άρθρο 10

1. Το πλεονέκτημα της απαλλαγής από το δασμό που αναφέρεται στο παράρτημα Γ του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1151/2002 εξαρτάται:

- a) από τη γραπτή δέσμευση του εισαγωγέα, την οποία αναλαμβάνει κατά τη θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία, ότι το σύνολο των δηλωθέντων εμπορευμάτων θα μεταποιηθεί σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 3 δεύτερο εδάφιο του παρόντος άρθρου εντός έξι μηνών από την ημερομηνία αποδοχής της διασάφησης για τη θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία·
- β) από τη σύσταση από τον εισαγωγέα, κατά τη θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία, εγγύησης ποσού ίσου με τον πλήρη δασμό εισαγωγής.

2. Ο εισαγωγέας αναφέρει τον τόπο όπου θα γίνει η μεταποίηση. Αν η μεταποίηση αυτή πραγματοποιείται σε διαφορετικό κράτος μέλος, συμπληρώνεται στο κράτος μέλος αναχώρησης, κατά την αποστολή των εμπορευμάτων, έντυπο ελέγχου T5 σύμφωνα με τις λεπτομέρειες που καθορίζονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2454/93.

Το αντίγραφο ελέγχου T5 πρέπει να περιλαμβάνει στη θέση 104, την ακόλουθη ένδειξη:

- Reglamento (CE) nº 1151/2002
- Forordning (EF) nr. 1151/2002
- Verordnung (EG) Nr. 1151/2002
- Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1151/2002
- Regulation (EC) No 1151/2002
- Règlement (CE) nº 1151/2002
- Regolamento (CE) n. 1151/2002
- Verordening (EG) nr. 1151/2002
- Regulamento (CE) nº 1151/2002
- Asetus (EY) N:o 1151/2002
- Förordning (EG) nr 1151/2002.

3. Εκτός από περίπτωση ανωτέρας βίας, η εγγύηση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 στοιχείο β) αποδεσμεύεται όταν προσκομιστούν στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους θέσης σε ελεύθερη κυκλοφορία στοιχεία που αποδεικνύουν ότι τουλάχιστον 95 % των ποσοτήτων που έχουν τεθεί σε ελεύθερη κυκλοφορία μεταποιήθηκε σε βύνη εντός της προθεσμίας που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο α).

Η μεταποίηση θεωρείται ότι γίνεται όταν η εν λόγω κριθή υποστεί διαβροχή.

Όταν η μεταποίηση πραγματοποιείται σε κράτος μέλος διαφορετικό από το κράτος μέλος θέσης σε ελεύθερη κυκλοφορία, η απόδειξη μεταποίησης προσκομίζεται μέσω του πρωτοτύπου του εντύπου ελέγχου T5.

Όταν οι ποσότητες που έχουν πραγματικά χρησιμοποιηθεί για την παρασκευή της βύνης είναι κατώτερες του 95 % της συνολικής ποσότητας που τέθηκε σε ελεύθερη κυκλοφορία, η εγγύηση καταπίπτει για τη διαφορά μεταξύ:

του 95 % της συνολικής ποσότητας που τέθηκε σε ελεύθερη κυκλοφορία

και

της ποσότητας που πράγματι μεταποιήθηκε.

4. Η απόδειξη της μεταποίησης προσκομίζεται στις αρμόδιες αρχές εντός έξι μηνών μετά τη λήξη της προθεσμίας μεταποίησης. Ωστόσο, αν η απόδειξη έχει προσκομιστεί εντός του έκτου και δέκατου όγδοου μήνα από τη λήξη της προθεσμίας μεταποίησης, επιστρέφεται 85 % της εγγύησης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 11

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1729/2000 καταργείται.

Άρθρο 12

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη μέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 20 Σεπτεμβρίου 2002.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1678/2002 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
της 20ής Σεπτεμβρίου 2002
για καθορισμό της τιμής της παγκόσμιας αγοράς του μη εκκοκκισμένου βαμβακιού

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

το πρωτόκολλο αριθ. 4 όσον αφορά το βαμβάκι, που επισυνάπτεται στην πράξη προσχώρησης της Ελλάδας, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1050/2001 του Συμβουλίου ⁽¹⁾,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1051/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για ενίσχυση στην παραγωγή για το βαμβάκι ⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 4,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1051/2001, καθορίζεται περιοδικά η τιμή της παγκόσμιας αγοράς του μη εκκοκκισμένου βαμβακιού, επί τη βάση της τιμής της παγκόσμιας αγοράς που έχει διαπιστωθεί για το εκκοκκισμένο βαμβάκι και λαμβάνοντας υπόψη την ιστορική σχέση μεταξύ της τιμής που έχει διαπιστωθεί για το εκκοκκισμένο βαμβάκι και της τιμής που υπολογίζεται για το μη εκκοκκισμένο. Αυτή η ιστορική σχέση ορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1591/2001 της Επιτροπής ⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1486/2002 της 2ας Αυγούστου 2001 ⁽⁴⁾, περί λεπτομερειών εφαρμογής του καθεστώτος ενίσχυσης για το βαμβάκι. Στην περίπτωση που η τιμή της παγκόσμιας αγοράς δεν είναι δυνατόν να προσδιοριστεί μ' αυτόν τον τρόπο, η τιμή αυτή καθορίζεται επί τη βάση της τελευταίας προσδιορισμένης τιμής.
- (2) Σύμφωνα με το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1051/2001, η τιμή της παγκόσμιας αγοράς του εκκοκκισμένου βαμβακιού προσδιορίζεται για ένα προϊόν το οποίο ανταποκρίνεται σε ορισμένα χαρακτηριστικά και λαμβάνοντας

υπόψη τις ευνοϊκότερες προσφορές και τιμές στην παγκόσμια αγορά μεταξύ αυτών που θεωρούνται ως αντιπροσωπευτικές της πραγματικής τάσης της αγοράς. Για να πραγματοποιηθεί αυτός ο προσδιορισμός, καθορίζεται ένας μέσος όρος των προσφορών και των τιμών που έχουν διαπιστωθεί σε ένα ή περισσότερα ευρωπαϊκά χρηματιστήρια για ένα προϊόν *cif* για ένα λιμάνι της Κοινότητας και το οποίο προέρχεται από διάφορες χώρες προμήθειας οι οποίες θεωρούνται ότι είναι οι αντιπροσωπευτικότερες για το διεθνές εμπόριο. Εντούτοις, προβλέπονται προσαρμογές αυτών των κριτηρίων για τον προσδιορισμό της τιμής της παγκόσμιας αγοράς του εκκοκκισμένου βαμβακιού, έτσι ώστε να λαμβάνονται υπόψη διαφορές οι οποίες αιτιολογούνται από την ποιότητα του παραδιδόμενου προϊόντος ή από τη φύση των προσφορών και των τιμών. Οι προσαρμογές αυτές προβλέπονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1591/2001.

- (3) Η εφαρμογή των προαναφερομένων κριτηρίων οδηγεί στον καθορισμό της τιμής της παγκόσμιας αγοράς του μη εκκοκκισμένου βαμβακιού στο επίπεδο το οποίο περιγράφεται στη συνέχεια του παρόντος κειμένου,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Η τιμή της παγκόσμιας αγοράς του μη εκκοκκισμένου βαμβακιού, όπως προβλέπεται στο άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1051/2001, καθορίζεται σε 22,559 EUR/100 kg.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 21 Σεπτεμβρίου 2002.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 20 Σεπτεμβρίου 2002.

Για την Επιτροπή
 J. M. SILVA RODRÍGUEZ
 Γενικός Διευθυντής Γεωργίας

⁽¹⁾ ΕΕ L 148 της 1.6.2001, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 148 της 1.6.2001, σ. 3.

⁽³⁾ ΕΕ L 210 της 3.8.2001, σ. 10.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 223 της 20.8.2002, σ. 3.

II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 17ης Σεπτεμβρίου 2002

για διορισμό των μελών της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής για το διάστημα από τις 21 Σεπτεμβρίου 2002 έως τις 20 Σεπτεμβρίου 2006

(2002/758/EK, Ευρατόμ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 259,

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας, και ιδίως το άρθρο 166,

τη γνώμη της Επιτροπής,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η θητεία των εν ενεργεία μελών της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής λήγει στις 20 Σεπτεμβρίου 2002 ⁽¹⁾, και, επομένως, πρέπει να διοριστούν τα μέλη της επιτροπής αυτής για μια νέα περίοδο τεσσάρων χρόνων, από τις 21 Σεπτεμβρίου 2002.
- (2) Κάθε κράτος μέλος έχει υποβάλει κατάλογο υποψηφίων των οποίων ο αριθμός είναι διπλάσιος από τον αριθμό των θέσεων που αναλογούν στους υπηκόους του.
- (3) Η σύνθεση της επιτροπής πρέπει να λαμβάνει υπόψη την ανάγκη διασφάλισης επαρκούς εκπροσώπησης των διαφόρων κατηγοριών της οικονομικής και κοινωνικής ζωής,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

Άρθρο 1

Διορίζονται μέλη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής, για την περίοδο από τις 21 Σεπτεμβρίου 2002 έως τις 20 Σεπτεμβρίου 2006, τα πρόσωπα των οποίων το όνομα αναγράφεται στον κατάλογο που επισυνάπτεται στην παρούσα απόφαση.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Τίθεται σε ισχύ από την ημέρα της έκδοσής της.

Βρυξέλλες, 17 Σεπτεμβρίου 2002.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

P. S. MØLLER

⁽¹⁾ ΕΕ L 257 της 19.9.1998, σ. 37.

ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO — BIJLAGE — ANEXO —
LIITE — BILAGA

LISTA DE LOS MIEMBROS DEL COMITÉ ECONÓMICO Y SOCIAL
LISTE OVER MEDLEMMERNE AF DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG
LISTE DER MITGLIEDER DES WIRTSCHAFTS- UND SOZIALAUSSCHUSSES
ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
LIST OF THE MEMBERS OF THE ECONOMIC AND SOCIAL COMMITTEE
LISTE DES MEMBRES DU COMITÉ ÉCONOMIQUE ET SOCIAL
ELENCO DEI MEMBRI DEL COMITATO ECONOMICO E SOCIALE
LIJST VAN LEDEN VAN HET ECONOMISCH EN SOCIAAL COMITÉ
LISTA DOS MEMBROS DO COMITÉ ECONÓMICO E SOCIAL
TALOUS- JA SOSIAALIKOMITEAN JÄSENTEN LUETTELO
FÖRTECKNING ÖVER LEDAMÖTER I EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN

BELGIË/BELGIQUE/BELGIEN

BEIRNAERT Wilfried
Ere-bestuurder-directeur-generaal van het VBO

DESTIN Raymond
Directeur général de la Confédération des industries agroalimentaires de l'UE (CIAA)

DE VADDER Alfons
Directeur-generaal van de Federatie van Belgische Distributieondernemingen

RAVOET Guido
Directeur-generaal van de Belgische Vereniging van Banken

SOMVILLE Yves
Directeur du service d'études de la Fédération wallonne de l'agriculture

FAES Christine
Directeur UNIZO Internationaal

HAAZE Guy
Nationaal voorzitter van de Algemene Centrale der Liberale Vakbonden van België

PIETTE Josly
Secrétaire général de la Confédération des syndicats chrétiens de Belgique

DERRUINE Olivier
Collaborateur au service d'études CSC de Belgique

NOLLET Michel
FGTB

LADRILLE Arthur
FGTB

HOFFELT Jean-François
Secrétaire général de la Fédération belge des coopératives «Febecoop»

DANMARK

Cand. oecon Anita VIUM
Arbejderbevægelsens Erhvervsråd

Afdelingschef Elly Kjems HOVE, PD
Dansk Industri

Konsulent Dorthe ANDERSEN
Dansk Arbejdsgiverforening

International sekretær Søren KARGAARD
Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF)

Rådsmedlem i Forbrugerrådet, økonom Lisbeth BAASTRUP
Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF)

Afdelingschef Bo GREEN
Handelskammeret

Sekretariatschef Leif Erland NIELSEN
Danske Andelsselskaber

Sekretær Ib WISTISEN
LO

Konsulent Preben KARLSEN
LO-Denmark, Bruxelles Office

DEUTSCHLAND

Daubertshäuser, Klaus
Vorstandsmitglied der Deutschen Bahn AG

Dr. Frerichs, Göke
Präsidiumsmitglied des Bundesverbandes des Deutschen Groß- und Außenhandels

Dr. Boving, Dagmar
Referatsleiterin für Europa/Europapolitik beim Deutschen Industrie- und Handelskammertag

Dr. Kienle, Adalbert
Stellvertretender Generalsekretär des Deutschen Bauernverbandes

Voß, Bernd
Stellvertretender Bundesvorsitzender der Arbeitsgemeinschaft bäuerliche Landwirtschaft

Dr. Freih. Frank von Fürstenwerth, Jörg
Hauptgeschäftsführer und geschäftsführendes Präsidiumsmitglied des Gesamtverbandes der Deutschen Versicherungswirtschaft

Dipl.-Vw. Hornung-Draus, Renate
Geschäftsführerin und Abteilungsleiterin bei der Bundesvereinigung der Deutschen Arbeitgeberverbände

Dipl.-Vw. Welschke, Bernhard
Abteilungsleiter für Europapolitik im Bundesverband der Deutschen Industrie

Dr. Engelen-Kefer, Ursula
Stellvertretende Vorsitzende des Deutschen Gewerkschaftsbundes

Putzhammer, Heinz
Mitglied des Geschäftsführenden Bundesvorstandes des Deutschen Gewerkschaftsbundes

Dr. Benz-Overhage, Karin
Geschäftsführendes Vorstandsmitglied der IG Metall

Freese, Ulrich
Mitglied des Geschäftsführenden Bundesvorstandes der IG BCE

Ott, Erhard
Mitglied des Bundesvorstandes von ver.di

Wilms, Hans-Joachim
Stellvertretender Bundesvorsitzender der IG BAU

Alleweldt, Karin
Referatsleiterin in der Abteilung für internationale und europäische Gewerkschaftspolitik beim Bundesvorstand des Deutschen Gewerkschaftsbundes

Graf von Schwerin, Alexander
Vertreter der Christlich-Demokratischen Arbeitnehmerschaft Deutschlands (CDA)

Ribbe, Lutz
Direktor bei EURONATUR und Mitglied des Bundesvorstandes des BUND

Prof. Dr. Wolf, Gerd
Direktor a. D. am Institut für Plasmaphysik des Forschungszentrums Jülich und Prof. an der Universität Düsseldorf

RA Metzler, Arno
Hauptgeschäftsführer im Bundesverband der Freien Berufe und Leiter des Brüsseler Büros

Prof. Dr. Steffens, Heiko
Stellvertretender Vorsitzender der Verbraucherzentrale Berlin und Professor an der TU Berlin

Stöhr, Frank
Mitglied der Bundesleitung im Deutschen Beamtenbund

Schleyer, Hanns-Eberhard
Generalsekretär des Zentralverbandes des Deutschen Handwerks

Gräfin zu Eulenburg, Soscha
Vizepräsidentin der Bundesarbeitsgemeinschaft der Freien Wohlfahrtspflege und Vizepräsidentin des Deutschen Roten Kreuzes

Dr. Heinisch, Renate
Repräsentantin der Bundesarbeitsgemeinschaft der Senioren-Organisationen/Kontaktstelle Brüssel

ΕΛΛΑΔΑ

Ειρ. ΠΑΡΗ
Μόνιμος Εκπρόσωπος του Γραφείου του ΣΕΒ στις Βρυξέλλες
Σύνδεσμος Ελληνικών Βιομηχανιών

Α. ΜΠΡΕΔΗΜΑ-ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΥ
Διευθύντρια Τμήματος Διεθνών/Ευρωπαϊκών Θεμάτων της ΕΕΕ
Ένωση Ελλήνων Εφοπλιστών

Γ. ΜΟΤΣΟΣ
Πρόεδρος ΓΣΕΒΕΕ
Γενική Συνομοσπονδία Επαγγελματιών Βιοτεχνών Εμπόρων Ελλάδας

Γ. ΚΑΛΛΙΓΕΡΟΣ
Γενικός Γραμματέας ΠΟΞ
ΠΟΞ

Ι. ΜΑΝΩΛΗΣ
Γενικός Γραμματέας ΓΣΕΕ
Γενική Συνομοσπονδία Εργατών Ελλάδας

Ι. ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ
Γενική Συνομοσπονδία Εργατών Ελλάδας

Γ. ΝΤΑΣΗΣ
Γενική Συνομοσπονδία Εργατών Ελλάδας

Χ. ΚΟΡΥΦΙΔΗΣ
Πρόεδρος Γενικού Συμβουλίου ΑΔΕΔΥ
Ανώτατη Διοίκηση Ενώσεων Δημοσίων Υπαλλήλων

Χ. ΦΑΚΑΣ
Μέλος Δ.Σ. ΓΕΣΑΣΕ
Γενική Συνομοσπονδία Αγροτικών Συλλόγων Ελλάδας

Ν. ΛΙΟΛΙΟΣ
Μέλος Δ.Σ. ΠΑΣΕΓΕΣ
Πανελλήνια Συνομοσπονδία Ενώσεων Γεωργικών Συνεταιρισμών

Γ. ΤΖΑΝΑΚΑΚΗΣ
Α Αντιπρόεδρος ΚΕΔΚΕ
ΚΕΔΚΕ

Δ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ
Πρόεδρος Ε.Σ. Θεσσαλονίκης
ΔΣΑ

ESPAÑA

Sr. José María ESPUNY MOYANO
Presidente de la Federación de Industrias Oleícolas de España (FIODE)

Sr. Jorge HAY GUAJARDO-FAJARDO
Consultor, Batt & Partners

Sr. Ángel PANERO LÓPEZ
Vocal de la Junta Directiva de CEOE y CEPYME

Sr. José SARTORIUS ÁLVAREZ DE BOHORQUES
Director General Adjunto y Director General del Área Internacional del Banco Popular Español

Sr. José Isaías RODRÍGUEZ GARCÍA-CARO
Delegado de la CEOE ante la Unión Europea

Sra. Margarita LÓPEZ ALMENDÁRIZ
Vocal de la Junta Directiva de la CEOE y Presidenta de la Confederación de Empresarios de Melilla

Sr. Rafael BARBADILLO LÓPEZ
Subdirector General de la Federación Española Empresarial de Transportes de Viajeros (Asintra)

Sr. José María ZUFIAUR NARVAIZA
Director Técnico del Departamento de Relaciones Laborales Internacionales del OCEI de la Universidad Complutense

Sr. Sergio SANTILLÁN CABEZA
Abogado
Unión General de Trabajadores (UGT)

Sr. Juan MENDOZA CASTRO
Colaborador de UGT para asuntos internacionales

Sra. María Candelas SÁNCHEZ MIGUEL
Secretaria Confederal de Política Internacional

Sr. Luis Miguel PARIZA CASTAÑOS

Sr. Juan MORENO PRECIADOS
Responsable de la Oficina de CC.OO. en Bruselas

Sra. Laura GONZÁLEZ DE TXABARRI ETXANIZ
Responsable del Departamento Internacional

Sr. Miguel Ángel CABRA DE LUNA
Vocal de Relaciones Internacionales de la Junta Directiva de la Confederación Empresarial Española de la Economía Social (CEPES)

Sr. Bernardo HERNÁNDEZ BATALLER
Asociación de Usuarios de la Comunicación (AUC)

Sr. Francisco CEBALLO HERRERO
Asociación General de Consumidores (Asgeco)

Sr. Gabriel SARRÓ IPARRAGUIRRE
Vicepresidente de la Federación Española de Organizaciones Pesqueras (FEOPE)

Sr. Fernando MORALEDA QUÍLEZ
Secretario General de la Unión de Pequeños Agricultores y Ganaderos

Sr. Pedro BARATO TRIGUERO
Presidente Nacional de ASAJA

Sr. Joan CABALL i SUBIRANA
Miembro de la Comisión Ejecutiva de COAG, Responsable de Relaciones Internacionales, Estructuras Agrarias y Desarrollo Rural

FRANCE

Groupe I — Employeurs

Monsieur Bruno VEVER
MEDEF (Mouvement des entreprises de France)
Directeur chargé de la coordination des affaires européennes

Monsieur Philippe LEVAUX
MEDEF (Mouvement des entreprises de France)
Vice-président de la Fédération de l'industrie européenne de la construction (FIEC)
Président de la commission économique de la FIEC

Monsieur Stéphane BUFFETAUT
UTP (Union des transports publics)
Chargé de mission Europe auprès du président de Vivendi environnement

Monsieur Henri MALOSSE
ACFCI (Assemblée des chambres françaises de commerce et de l'industrie)
Directeur à l'ACFCI

Monsieur Hubert GHIGONIS
CGPME (Confédération générale des petites et moyennes entreprises)
Vice-président de la CGPME

Monsieur Pierre SIMON
AFCEI (Association française des établissements de crédit et des entreprises d'investissement)
Directeur général de l'Association française des établissements de crédit et des entreprises d'investissement

Groupe II — Travailleurs

Monsieur Claude CAMBUS
CGC (Confédération française de l'encadrement)
Vice-président de la CGC

Monsieur Jean-Jacques CARMENTRAN
FO (Force ouvrière)
Membre de la commission exécutive confédérale

Monsieur Jean-Marc BILQUEZ
FO (Force ouvrière)
Secrétaire confédéral

Monsieur Jacques VOISIN
CFTC (Confédération française des travailleurs chrétiens)
Vice-président confédéral

Monsieur Roger BRIESCH
CFDT (Confédération française démocratique du travail)
Chargé de mission

Monsieur Gérard DANTIN
CFDT (Confédération française démocratique du travail)
Chargé de mission

Madame An LE NOUAIL-MARLIÈRE
CGT (Confédération générale du travail)
Membre de la Confédération exécutive confédérale, conseiller à l'espace confédéral Europe-International

Monsieur Daniel RETUREAU
CGT (Confédération générale du travail)
Conseiller à l'espace confédéral Europe-International

Groupe III — Activités diverses

Monsieur Jean LARDIN
APCM (Assemblée permanente des chambres de métiers)
Président de la CAPEB (Confédération de l'artisanat et des petites entreprises du bâtiment)

Monsieur Jean-Paul BASTIAN
FNSEA (Fédération nationale des syndicats d'exploitants agricoles)
Vice-président de la FNSEA

Monsieur Thierry UHLMANN
CNJA (Centre des jeunes agriculteurs)
Trésorier adjoint du CNJA

Monsieur Gilbert BROS
APCA (Assemblée permanente des chambres d'agriculture)
Vice-président de l'APCA et président de la chambre d'agriculture de Haute-Loire

Monsieur Noël DUPUY
CNMCCA
(Confédération nationale de la mutualité, de la coopération et du crédit agricoles)
Vice-président de la fédération nationale du crédit agricole et président de la caisse régionale du crédit agricole de Touraine-Poitou

Madame Évelyne PICHENOT
CES (Conseil économique et social)
Présidente de la délégation pour l'Union européenne du Conseil économique et social
Membre du groupe de la CFDT au Conseil économique et social

Monsieur Lucien BOUIS
UNAF (Union nationale des associations familiales)
Directeur du Bureau de vérification de la publicité

Monsieur Daniel LE SCORNET
FNMF (Fédération nationale de la mutualité française)
Administrateur de la Fédération des mutuelles de France

Monsieur Adrien BEDOSSA
UNAPL (Union nationale des professions libérales)
Vice président de l'UNAPL

Monsieur Jean-Michel BLOCH-LAINE
UNIOPSS
(Union nationale interfédérale des œuvres et organismes privés sanitaires et sociaux)
Président de l'UNIOPSS

IRELAND**Employer Pillar**

Ms Claire Carroll
IBEC
Holly Cottage
Templeusk
Avoca
County Wicklow

Mr Harry Byrne
IBEC
17 Park Drive
Ranelagh
Dublin 6

Mr Thomas McDonagh
Chambers of Commerce
McDonagh House
Galway Technology Park
Parkmore
Galway

Trade Union Pillar

Mr Jim McCusker
General Secretary
NIPSA
Harkin House
54 Wellington Park
Belfast BT9 6DP

Mr William A Attley
SIPTU
41 Beachwood Lawns
Rathcoole
County Dublin

Ms Joan Carmichael
ICTU
Assistant General Secretary
ICTU
31-32 Parnell Square
Dublin 2

Farming Pillar

Mr John Donnelly
IFA
Conicare
Abbey
Loughrea
County Galway

Mr Frank Allen
ICMSA
ICMSA
John Feely House
Dublin Road
Limerick

Community and Voluntary Pillar

Ms Jillian van Turnhout
NYCI
O & E Group
Sandyford Industrial Estate
Dublin 18

ITALIA

PESCI Patrizio
Confindustria

Ranocchiaro Virgilio
Confindustria

BRAGHIN Paolo
Confindustria

BURANI Umberto
ABI

PETRINGA Francesco
CONFAPI

REGALDO Giacomo
Confcommercio

PEZZINI Antonello
Confartigianato

MASCIA Sandro
Confagricoltura

CHIRIACO Franco
CGIL

FLORIO Susanna
CGIL

CASSINA Giacomina Enrica Maria
CISL

SEPI Mario
CISL

DI ODOARDO Bruno
UIL

KIRSCHEN Enrico
UIL

POLVERINI Renata
UGL

MAURO Rosa Angela detta Rosi
SINPA

BEDONI Paolo
Coldiretti

SCALVINI Felice
Confcooperative

FUSCO Lucia
Lega Nazionale Cooperative e Mutue

ANGELO Maurizio
CIDA

CONFALONIERI Roberto
Confedir

ROSSITTO Corrado
Unionquadri

CARBONI Giuseppe
CISAL

JAHIER Luca
ACLI

LUXEMBOURG

M. Ted Mathgen
Directeur adjoint de la Chambre des métiers

M. Jos Ewert
Directeur général du groupe de la Centrale paysanne

M. Paul Junck
Secrétaire général Arcelor

M. Robert Schadeck
Coordinateur des mesures sociales de réinsertion (LCGB)

M. Jean-Claude Reding
Secrétaire général (CGT)

M. Raymond Hencks
Membre du comité exécutif de la Confédération générale de la fonction publique (CGFP)

NEDERLAND

De heer J.P. van IERSEL
Oud-voorzitter Kamer van Koophandel VNO-NCW

De heer A.M. HUNTJENS
Secretaris Internationale Zaken VNO-NCW

De heer K.B. van POPTA
Directeur Internationale Zaken MKB-Nederland

De heer P.L.H. GERAADS
Beleidsmedewerker Internationale tuinbouw LTO-Nederland

De heer J.G.W. SIMONS
Voorzitter NVO

Mevrouw M. BULK
Beleidsmedewerker Europese Zaken FNV

De heer T. ETTY
Beleidsmedewerker Internationale Zaken FNV

De heer W.W. MULLER
Vice-voorzitter Unie MHP

De heer M. SIECKER
Bestuurder FNV Bondgenoten

De heer E. van VELSEN
Beleidsadviseur Christelijke Nationaal Vakverbond

De heer D.M. WESTENDORP
Voormalig algemeen directeur Consumentenbond

De heer L.F. van MUISWINKEL
Hoogleraar Algemene en Ontwikkelingseconomie

ÖSTERREICH

Herr Mag. Dipl.-Ing. Johann KÖLTRINGER
Hauptabteilungsleiter des Österreichischen Raiffeisenverbandes

Herr Dr. Johannes KLEEMANN
Mitglied des Vorstandes der Industriellenvereinigung

Herr Dr. Klaus STÖLLNBERGER
Vorstand der Firma «Gallia Mineralölprodukte-Vertriebsgesellschaft AG»

Frau Mag. Christa SCHWENG
Wirtschaftskammer Österreich, Abteilung für Sozialpolitik und Gesundheit

Herr Mag. Wolfgang GREIF
Internationaler Sekretär der Gewerkschaft der Privatangestellten

Frau Mag. Angela ORSOLITS
Mitarbeiterin des Volkswirtschaftlichen Referates des ÖGB-Schwerpunkt EU

Herr Gustav ZÖHRER
Internationaler Sekretär der Gewerkschaft Metall-Textil

Herr Thomas DELAPINA
Arbeiterkammer Wien

Frau Mag. Eva BELABED
Arbeiterkammer Oberösterreich

Herr Dipl.-Ing. Rudolf STRASSER
Generalsekretär-Stellvertreter der Präsidentenkonferenz der Landwirtschaftskammern Österreichs

Frau Dr. Anne-Marie SIGMUND
Europabeauftragte des Bundeskomitees der freien Berufe Österreichs

Herr Friedrich DINKHAUSER
Präsident der Arbeiterkammer Tirol

PORTUGAL

Grupo I

CIP — CONFEDERAÇÃO DA INDÚSTRIA PORTUGUESA
Dr. Manuel Eugénio Pimentel Cavaleiro Brandão

CAP — CONFEDERAÇÃO DOS AGRICULTORES DE PORTUGAL
Eng.^a Maria Luísa Freire de Andrade Santiago

CCP — CONFEDERAÇÃO DO COMÉRCIO E SERVIÇOS DE PORTUGAL
Dr. Paulo Jorge Baptista de Andrade

AIP — ASSOCIAÇÃO INDUSTRIAL PORTUENSE
Dr. Paulo Manuel Gonçalves Pinto de Barros Vale

Grupo II

CGTP — CONFEDERAÇÃO GERAL DOS TRABALHADORES PORTUGUESES
Sr. Mário David Ferreirinha Soares
Sr. Eduardo Manuel Nogueira Chagas

UGT — UNIÃO GERAL DOS TRABALHADORES
Sr. Alfredo Manuel Vieira Correia
Sr. Vítor Hugo de Jesus Sequeira

Grupo III

DECO — ASSOCIAÇÃO PORTUGUESA PARA A DEFESA DO CONSUMIDOR
Dr. Jorge Pegado Liz

CONSELHO NACIONAL DAS PROFISSÕES LIBERAIS
Prof. Dr. Carlos Soares Ribeiro

CONFAGRI — CONFEDERAÇÃO NACIONAL DAS COOPERATIVAS AGRÍCOLAS E DO CRÉDITO AGRÍCOLA DE PORTUGAL, CCRL
Eng.^o Francisco João Bernardino da Silva

UIPSS — UNIÃO DAS INSTITUIÇÕES PRIVADAS DE SOLIDARIEDADE SOCIAL
Dr. José Custódio Leirião

SUOMI/FINLAND

Ulla Sirkeinen
Director
Confederation of Finnish Industry and Employers

Filip Hamro-Drotz
Secretary of Trade Policy
Confederation of Finnish Industry and Employers

Harri Koulumies
Director
Employers' Confederation of Service Industries

Markus Penttinen
Head of Unit for International Affairs
The Confederation of Unions for Academic Professionals in Finland

Martti Reuna
Head of Unit for International Affairs
Finnish Confederation of Salaried Employees

Peter J. Boldt
Economist
Central Organisation of Finnish Trade Unions

Pertti Rauhio
Planning Chief
The Finnish Entrepreneurs

Seppo Kallio
Director
Central Union of Agricultural Producers and Forest Owners

Marja-Liisa Peltola
Head of Department
The Central Chamber of Commerce of Finland

SVERIGE

Göran Valentin LAGERHOLM
Director/Ansvarsområde: European Affairs
Representerar: Svenskt Näringsliv

Ingrid Margareta JERNECK
Deputy Director/Ansvarsområde: Brussels Office
Representerar: Svenskt Näringsliv

Britt Inger Margareta SOLDÉUS
Director of Environmental Issues/Ansvarsområde: Commercial Affairs
Representerar: Svensk Handel

Erik August Christopher HAHR
Avdelningschef/Ansvarsområde: EU-frågor
Representerar: TransportGruppen

Lars Allan NYBERG
Utredare/Ansvarsområde: Samordnar och utreder EU-frågor gentemot förbunden ESK och EU

Maud Barbro JANSSON
Ombudsman/Ansvarsområde: Jämställdhets-, diskriminerings- och arbetsrättsfrågor

Ernst-Erik J EHNMARK
Representerar: SACO

Uno WESTERLUND
Ph.D./Ansvarsområde: Internationell sekreterare TCO
Representerar: TCO

Christina Britta WAHROLIN
Representerar: Handikappförbundens samarbetsorgan

Inger PERSSON
Ordförande/Ansvarsområde: Ordförande i Sveriges konsumentråd
Representerar: Sveriges konsumentråd

Staffan Mats Wilhelm NILSSON
Representerar: Lantbrukarnas Riksförbund, 105 33 Stockholm

Jan Erik Anders OLSSON
Senior rådgivare/Ansvarsområde: Utveckling av kooperativt företagande och social ekonomi
Representerar: Kooperativa Institutet

UNITED KINGDOM OF GREAT BRITAIN AND NORTHERN IRELAND

Group 1

Bryan Cassidy
Cassidy and Associates International,
Consultant, ex-MEP

David Sears
Deputy Director General, British Chamber of Commerce

Ben Butters
Director Smallbusiness/Europe

Donna St Hill
International Consultant on Equality and Macro Economic Policy Reform
Federation of Black Women Business Owners

Sheila Ritchie
Solicitor, the Grant Smith Law Practice

Brenda King
Consultant/Consignia

Professor Robert Baird
Economist, adviser to Career Associates Ltd

Clive Wilkinson
Consultant, Gin and Vodka Association,
President d'honneur to Confederation of European Spirit Producers

Group II

David Feickart
European Office, TUC

Sir Ken Jackson
Amicus Trade Union

Alison Shepherd
Vice-President Unison

Monica Taylor
TGWU Executive Council Member

Judy McKnight
General Secretary, National Association of Probation Officers

Derek Hunter
Regional Secretary GMB Southern Region

Sandy Boyle
Deputy General Secretary, UNIFI

Brian Curtis
RMT Regional Organiser, Wales and the West of England

Group III

Ann Davison
Executive Director, European Research into Consumer Affairs

Rose D'Sa
Law professor, University of Glamorgan

Sukhdev Sharma
Commission for Racial Equality

Richard Adams
Director of Contraflow — Executive Director of Warm Zones Ltd

John Simpson
Consultant economist

Madi Sharma
Managing Director, Original Eastern Foods Ltd

Maureen O'Neil
Director, Age Concern, Scotland

Claire Whitten
Executive Director, Northern Ireland Centre in Europe

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 5ης Δεκεμβρίου 2001

σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου 81 της συνθήκης ΕΚ
(Υπόθεση COMP/37800/F3 — Ζυθοποιίες Λουξεμβούργου)

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(2001) 3914]

(Το κείμενο στη γαλλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2002/759/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό αριθ. 17 του Συμβουλίου, της 6ης Φεβρουαρίου 1962, πρώτο κανονισμό εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της συνθήκης ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1216/1999 ⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 15 παράγραφος 2,

την απόφαση της Επιτροπής, της 29ης Σεπτεμβρίου 2000, σχετικά με την κίνηση της διαδικασίας για την παρούσα υπόθεση,

Αφού κάλεσε τις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις να γνωστοποιήσουν τις απόψεις τους επί των αιτιάσεων της Επιτροπής που διατυπώθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 1 του κανονισμού αριθ. 17 και το άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2842/98 της Επιτροπής, της 22ας Δεκεμβρίου 1998, σχετικά με τις ακροάσεις στο πλαίσιο ορισμένων διαδικασιών κατ' εφαρμογή των άρθρων 85 και 86 της συνθήκης ΕΚ ⁽³⁾,

Κατόπιν διαβουλεύσεως με τη συμβουλευτική επιτροπή συμπράξεων και δεσποζουσών θέσεων,

Λαμβάνοντας υπόψη την τελική έκθεση του υπευθύνου ακροάσεων για την υπόθεση αυτή,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

⁽¹⁾ ΕΕ L 13 της 21.2.1962, σ. 204/62.

⁽²⁾ ΕΕ L 148 της 15.6.1999, σ. 5.

⁽³⁾ ΕΕ L 354 της 30.12.1998, σ. 18.

1. ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ

1.1. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΗΣ

- (1) Η παρούσα υπόθεση αφορά συμφωνία (στη συνέχεια «η συμφωνία») που συνήφθη στις 8 Οκτωβρίου 1985 μεταξύ πέντε επιχειρήσεων παραγωγής ζύθου εγκατεστημένων στο Λουξεμβούργο, με στόχο να διασφαλιστεί η τήρηση και η αμοιβαία προστασία των «ρήτρων ζύθου» βάσει των οποίων ευνοούνται οι εν λόγω ζυθοποιίες από καταστήματα επιτόπου κατανάλωσης οινοπνευματωδών ποτών του Λουξεμβούργου. Με τη «ρήτρα ζύθου» ή «ρήτρα ζυθοποιίας», πρέπει να εννοήσουμε ρήτρα αποκλειστικής προμήθειας ορισμένων κατηγοριών ζύθου η οποία συνάπτεται μεταξύ ενός ιδιοκτήτη καταστήματος επιτόπου κατανάλωσης οινοπνευματωδών και μιας ζυθοποιίας, με αντάλλαγμα διάφορα χρηματοοικονομικά πλεονεκτήματα που παρέχονται από τη ζυθοποιία στον ιδιοκτήτη του καταστήματος.
- (2) Το κείμενο της συμφωνίας⁽⁴⁾ κοινοποιήθηκε στην Επιτροπή στις 16 Φεβρουαρίου 2000 από την Interbrew S.A. (στη συνέχεια «Interbrew»). Αφού ενημέρωσε την Επιτροπή για την ύπαρξη της συμφωνίας, η Interbrew επιβεβαίωσε ότι είχε δώσει εντολή στις θυγατρικές της, Brasserie de Diekirch και Brasseries Réunies Mousel et Clausen να θέσουν τέρμα στην εφαρμογή της. Επικαλέστηκε επίσης την ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τη μη επιβολή ή τη μείωση των προστίμων σε περίπτωση συμπτύξεων⁽⁵⁾.

1.2. ΟΙ ΕΜΠΛΕΚΟΜΕΝΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

- (3) Όλες οι σημαντικότερες επιχειρήσεις ζυθοποιίας που είναι εγκατεστημένες στο Λουξεμβούργο ήταν μέρη της συμφωνίας. Επρόκειτο για τις ακόλουθες επιχειρήσεις:
- α) Την S.A. Brasserie Nationale-Bofferding (στη συνέχεια «Bofferding»). Το 1999, ο κύκλος εργασιών της ανήλθε σε [30-50] εκατ. ευρώ και η παραγωγή της ζύθου ήταν [120 000-180 000] εκατόλιτρα, εκ των οποίων [50 000-70 000]⁽⁶⁾ εκατόλιτρα διατέθηκαν στον τομέα «Horeca»⁽⁷⁾ του Λουξεμβούργου⁽⁸⁾.
- β) Την S.A. Brasserie de Diekirch (στη συνέχεια «Diekirch»). Το 1999, ο κύκλος εργασιών της ανήλθε σε 12,8 εκατ. ευρώ και παρήγαγε 141 600 εκατόλιτρα ζύθου, εκ των οποίων τα [40 000-50 000] εκατόλιτρα πωλήθηκαν στον τομέα «Horeca» του Λουξεμβούργου⁽⁹⁾.
- γ) Την Brasseries Réunies de Luxembourg Mousel et Clausen S.A. (στη συνέχεια «Mousel»), με κύκλο εργασιών 11,4 εκατ. ευρώ το 1999 και παραγωγή 108.000 εκατολitrων ζύθου, εκ των οποίων τα [40 000-50 000] εκατόλιτρα πωλήθηκαν στον τομέα «Horeca» του Λουξεμβούργου⁽¹⁰⁾.
- δ) Την Brasserie De Wiltz (στη συνέχεια «Wiltz»), η οποία είχε κύκλο εργασιών 2,3 εκατ. ευρώ το 1999 και παρήγαγε [20 000-30 000] εκατόλιτρα ζύθου, εκ των οποίων τα [0-10 000] εκατόλιτρα διατέθηκαν στον τομέα «Horeca» στο Λουξεμβούργο⁽¹¹⁾.
- ε) Την Brasserie Battin (στη συνέχεια «Battin»), η οποία παρήγαγε [10 000-20 000] εκατόλιτρα ζύθου το 1999, πραγματοποιώντας κύκλο εργασιών 1,8 εκατ. ευρώ και οι πωλήσεις της κατά τη διάρκεια του ίδιου έτους στον τομέα «Horeca» του Λουξεμβούργου ανήλθαν σε [0-10 000] εκατόλιτρα⁽¹²⁾.
- (4) Στις 27 Σεπτεμβρίου 1999, η Interbrew απέκτησε τον έλεγχο της Mousel μέσω της εταιρείας χαρτοφυλακίου BM Investments. Μέσω αυτής της πράξης, η Interbrew απέκτησε επίσης τον αποκλειστικό έλεγχο της Diekirch. Πράγματι, από τον Ιανουάριο του 1986, οι Interbrew και Mousel κατείχαν η κάθε μία μεταξύ του [...] % και του [...] % του κεφαλαίου της Diekirch. Τέλος, στις 28 Ιουλίου 2000, η Diekirch έγινε θυγατρική της Mousel κατά [...] %, εφόσον η Mousel αγόρασε τις μετοχές της Diekirch που κατείχε η Interbrew. Με την ευκαιρία αυτή, η Mousel άλλαξε επίσης την εμπορική επωνυμία της και μετονομάστηκε σε Brasserie de Luxembourg Mousel-Diekirch SA (στη συνέχεια «Brasserie de Luxembourg»).

⁽⁴⁾ Έγγραφο αριθ. 37 800, σ. 15 έως 23.

⁽⁵⁾ ΕΕ C 207 της 18.7.1996, σ. 4.

⁽⁶⁾ Τα εντός αγκύλης στοιχεία θεωρούνται ως επιχειρηματικό απόρρητο από το ενδιαφερόμενο μέρος.

⁽⁷⁾ Ξενοδοχεία, εστιατόρια, καφεενεία.

⁽⁸⁾ Πηγή: απαντήσεις της Bofferding της 13.3.2000 και της 10.5.2000.

⁽⁹⁾ Πηγή: απαντήσεις της Diekirch της 8.3.2000 και της 3.5.2000.

⁽¹⁰⁾ Πηγή: απαντήσεις της Mousel της 8.3.2000 και της 3.5.2000.

⁽¹¹⁾ Πηγή: απαντήσεις της Wiltz της 8.3.2000 και της 2.5.2000.

⁽¹²⁾ Πηγή: απαντήσεις της Battin της 10.3.2000 και της 9.5.2000.

1.3. Ο ΤΟΜΕΑΣ «HORECA» ΣΤΟ ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

- (5) Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις των μερών, ο συνολικός όγκος των πωλήσεων ζύθου στο Λουξεμβούργο ανήλθε περίπου σε 490 000 εκατόλιτρα το 1999 (από τα οποία τα 320 000 εκατόλιτρα παρήχθησαν από τα μέρη⁽¹³⁾ και περίπου 168 000 εκατόλιτρα εισήχθησαν)⁽¹⁴⁾. Σύμφωνα με τα μέρη, ο τομέας «Horeca» απορρόφησε από μόνος του ποσότητα περίπου 207 000 εκατολitrων, δηλαδή ποσοστό άνω του 40 % του συνόλου των πωλήσεων. Στον τομέα αυτό, τα μέρη διέθεσαν περίπου 162 000 εκατόλιτρα της παραγωγής τους το 1999⁽¹⁵⁾ και περίπου 45 000 εκατόλιτρα ζύθου εισήχθησαν⁽¹⁶⁾, εκ των οποίων περίπου τα 18 000 εκατόλιτρα εισήχθησαν από τα μέρη ή από τις θυγατρικές τους εταιρείες διανομής⁽¹⁷⁾. Κατά συνέπεια, το 75 % περίπου της συνολικής ποσότητας ζύθου που πωλήθηκε στον τομέα «Horeca» του Λουξεμβούργου το 1999 παρήχθη από τα μέρη και, αν ληφθεί υπόψη και η ποσότητα εισαχθέντων ζύθων την οποία διέθεσαν στην αγορά, ποσοστό άνω του 85 % των συνολικών πωλήσεων σε αυτό τον τομέα ήταν υπό τον έλεγχό τους.
- (6) Όσον αφορά τα καταστήματα επιτόπου κατανάλωσης οινοπνευματωδών ποτών που βρίσκονται στο Λουξεμβούργο, τα περισσότερα μέρη υπολογίζουν ότι ο αριθμός τους κυμαίνεται μεταξύ 3 500 και 3 800⁽¹⁸⁾. Από αυτά, άνω των 2 100 είναι συνδεδεμένα με τις πέντε ζυθοποιίες που υπέγραψαν συμφωνία αποκλειστικής προμήθειας. Ο αριθμός καταστημάτων λιανικής πώλησης που συνδέονται με την κάθε ζυθοποιία εξελίχθηκε ως ακολούθως από το 1990 έως το 1999:

	1990	1995	1999
Bofferding:	[600-800]	[800-900]	[900-1 000]
Diekirch:	[500-600]	[500-600]	[500-600]
Mousel:	[500-600]	[500-600]	[500-600]
Wiltz:	[0-100]	[0-100]	[0-100]
Battin:	[0-100]	[0-100]	[0-100]
Σύνολο καταστημάτων που συνδέονται με τα μέρη ⁽¹⁾ :	1 945	2 103	2 121

(1) Πηγή: απαντήσεις των μερών που αναφέρονται στις υποσημειώσεις 7 έως 12.

1.4. ΟΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

- (7) Η συμφωνία την οποία συνήψαν στις 8 Οκτωβρίου 1985 οι πέντε προαναφερθείσες επιχειρήσεις ζυθοποιίας «έχει στόχο την πρόληψη και διευθέτηση των διαφωνιών οι οποίες θα μπορούσαν να παρουσιαστούν, στο Μεγάλο Δουκάτο, όσον αφορά την τήρηση και την αμοιβαία προστασία των ρητρών ζυθοποιίας που είναι γνωστές ως ρήτρες ζύθου» (άρθρο 1).
- (8) Το άρθρο 2 της συμφωνίας ορίζει ότι με τον όρο ρήτρα ζύθου νοείται «κάθε γραπτή συμφωνία, ανεξαρτήτως της νομικής της εγκυρότητας, ή/και της διάρκειάς της ή/και του αντιτάξιμότητάς της, με την οποία μια από τις συμβαλλόμενες ζυθοποιίες έχει συμφωνήσει με έναν ιδιοκτήτη καταστήματος επιτόπου κατανάλωσης οινοπνευματωδών ποτών ότι αυτός θα προμηθεύεται κατ' αποκλειστικότητα ζύθου Λουξεμβούργου που αποτελούν ίδιο προϊόν ή παρασκευάζονται βάσει αδειας εκμετάλλευσης από ζυθοποιία του Λουξεμβούργου ή/και πωλούνται από λουξεμβούργια ζυθοποιία για καθορισμένο χρονικό διάστημα ή/και για καθορισμένη ποσότητα ζύθου».

⁽¹³⁾ Πηγή: απαντήσεις των μερών αναφερόμενες στις υποσημειώσεις 7 έως 12.

⁽¹⁴⁾ Πηγή: απάντηση της Bofferding της 10.5.2000 (έγγραφο αριθ. 37 800, σ. 680 και 681).

⁽¹⁵⁾ Βλέπε τα στοιχεία που παρατίθενται στην αιτιολογική σκέψη 3.

⁽¹⁶⁾ Πηγές: απάντηση της Bofferding της 10.5.2000 (έγγραφο αριθ. 37 800, σ. 680 και 681), που επιβεβαιώνεται από την απάντηση της Diekirch της 2.8.2000 (έγγραφο αριθ. 37 800, σ. 1109) και την απάντηση της Wiltz της 2.5.2000 (έγγραφο αριθ. 37 800, σ. 693).

⁽¹⁷⁾ Πηγή: εκτίμηση που περιλαμβάνεται στην απάντηση της Bofferding της 3.4.2001 στις ερωτήσεις της Επιτροπής μετά την ακρόαση της 13ης Μαρτίου 2001.

⁽¹⁸⁾ Πηγή: απαντήσεις των μερών που αναφέρονται στις υποσημειώσεις 7 έως 12 και απάντηση της ομοσπονδίας των λουξεμβούργιων ζυθοποιών της 22.5.2000 (έγγραφο αριθ. 37 800, σ. 699 έως 701). Ένα μόνο μέρος, η Battin, υπολόγισε ότι ο αριθμός των ποτοποιείων στο Λουξεμβούργο ανέρχεται σε 2 200 περίπου.

- (9) Εξάλλου, σύμφωνα με τα πρακτικά της συνεδρίασης της ομοσπονδίας των ζυθοποιών του Λουξεμβούργου, της 7ης Οκτωβρίου 1986 ⁽¹⁹⁾, όπως τροποποιήθηκε από το πρακτικό της συνεδρίασης της 2ας Δεκεμβρίου 1986 ⁽²⁰⁾, τα μέρη συμφώνησαν να δώσουν στον όρο «ρήτρα ζύθου» ευρύτερη ερμηνεία σε σχέση με τα αναφερόμενα στο άρθρο 2 της συμφωνίας. Σύμφωνα με τα πρακτικά, που δόθηκαν από την ομοσπονδία, «[...] συμφωνήθηκε να γίνουν αποδεκτά και να ενσωματωθούν στη “ρήτρα ζύθου”

— η πράξη που συνίσταται στη σύναψη συμβάσεως μίσθωσης και στη χρηματοδοτική συνεισφορά για τον εξοπλισμό ενός καφενείου χωρίς να υπάρχει ρητή αναφορά σε “ρήτρα ζύθου”: π.χ. η ζυθοποιία Χ μισθώνει ένα κτίριο και συμμετέχει χρηματοδοτικά στην αναβάθμιση του κτιρίου ανάλογα με την προβλεπόμενη χρήση του, αλλά δεν συνάπτει ή δεν κατορθώνει να συνάψει υποχρέωση με τον ιδιοκτήτη·

— η απόκτηση από μια ζυθοποιία αδειας εκμετάλλευσης καταστήματος επιτόπου κατανάλωσης οινοπνευματωδών ποτών ⁽²¹⁾, χωρίς να υπάρχει ρητή αναφορά σε “ρήτρα ζύθου”.

Οι δύο ανωτέρω ερμηνείες αποτελούν αναπόσπαστο μέρος των υφισταμένων ρυθμίσεων σε αυτό τον τομέα».

Η ερμηνεία αυτή επιβεβαιώνεται με επιστολή της 23ης Οκτωβρίου 1991, που απέστειλε η Wiltz στην ομοσπονδία των ζυθοποιών του Λουξεμβούργου ⁽²²⁾: «[...] οι ζυθοποιοί κάνουν αποδεκτή και ενσωματώνουν στη “ρήτρα ζύθου”

— την πράξη της σύναψης μισθωτηρίου συμβολαίου·

— την παραχώρηση υπό οποιαδήποτε μορφή από μια ζυθοποιία αδειας εκμετάλλευσης καταστήματος επιτόπου κατανάλωσης οινοπνευματωδών ποτών».

Πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι το καθένα από τα προαναφερόμενα πρακτικά συνεδρίασης επισημαίνει τον εμπιστευτικό χαρακτήρα αυτών των ερμηνειών της συμφωνίας. Επιπλέον, στα πρακτικά της συνεδρίασης της 7ης Οκτωβρίου 1986 αναφέρεται ότι οι ζυθοποιοί συμφώνησαν να μην επικαλούνται τα έγγραφα ερμηνείας της συμφωνίας και «[...] να υλοποιούν τις πράξεις που αφορούν τη ρήτρα ζύθου χωρίς να αναφέρονται σε αυτήν».

- (10) Το άρθρο 3 της συμφωνίας απαριθμεί τις διάφορες κατηγορίες ιδιοκτητών καταστημάτων επιτόπου κατανάλωσης οινοπνευματωδών ποτών που είναι δυνατό να υπόκεινται στην εφαρμογή μιας ρήτρας ζύθου. Στις κατηγορίες αυτές περιλαμβάνονται οι ιδιοκτήτες καταστημάτων επιτόπου κατανάλωσης ποτών, οικογενειακών πανσιόν, εγκαταστάσεων κατασκήνωσης ή κάθε άλλου χώρου στον οποίο πωλείται ζύθος, καθώς και οι αντιπρόσωποι ζυθοποιίας.

- (11) Το άρθρο 4 ορίζει ότι «οι συμβαλλόμενες ζυθοποιίες απαγορεύουν στις ίδιες και αναλαμβάνουν τη δέσμευση να απαγορεύσουν αυστηρά στους αντιπροσώπους τους κάθε πώληση ζύθου σε κατάσταση επιτόπου κατανάλωσης το οποίο, βάσει των όρων της παρούσας συμφωνίας, είναι “κατοχυρωμένο” σε μια από τις άλλες υπογράφουσες ζυθοποιίες».

- (12) Επιπλέον, το άρθρο 4 διευκρινίζει ότι σε περίπτωση επανειλημμένης μη συμμόρφωσης του αντιπροσώπου, θα ακολουθείται η εξής διαδικασία: «η συμβαλλόμενη ζυθοποιία διαπιστώνει την πώληση ζύθου της ανταγωνιστικής ζυθοποιίας από τον πελάτη της και του επιδίδει, δια κάθε νόμιμη χρήση, τη συμφωνία προμήθειας. Επιδίδει επίσης τη συμφωνία στον αντιπρόσωπο και τον προειδοποιεί να απέχει από κάθε προμήθεια ζύθων. Ταυτόχρονα, ζητεί από την ανταγωνίστρια ζυθοποιία να καλέσει τον αντιπρόσωπό της και να του δώσει επίσημη εντολή να σταματήσει κάθε προμήθεια του πελάτου ο οποίος συνδέεται μέσω σύμβασης με τον συνάδελφό του, για να αποτραπεί οποιαδήποτε συνενοχή της ανταγωνίστριας ζυθοποιίας με τη συμπεριφορά του αντιπροσώπου της».

- (13) Βάσει του άρθρου 5 της συμφωνίας, κάθε συμβαλλόμενη ζυθοποιία «αναλαμβάνει τη δέσμευση, πριν να συνάψει σύμβαση ή/και προμηθεύσει με ζύθο έναν ιδιοκτήτη καταστήματος επιτόπου κατανάλωσης ποτών, ο οποίος προηγουμένως εφοδιαζόταν από άλλη ζυθοποιία, να ενημερώνεται εκ των προτέρων από αυτήν αν υπάρχει προς όφελός της “ρήτρα ζύθου”». Η ζυθοποιία η οποία δεν υποβάλλει εκ των προτέρων αίτηση παροχής πληροφοριών θα οφείλει στην προμηθεύτρια ζυθοποιία του ιδιοκτήτη του καταστήματος πρόστιμο ποσού ίσου προς την αξία 100 εκατολίων ζύθου «Pils» (άρθρο 6).

⁽¹⁹⁾ Έγγραφο αριθ. 37 800, σ. 616 έως 618.

⁽²⁰⁾ Έγγραφο αριθ. 37 800, σ. 620 έως 624.

⁽²¹⁾ Άδεια εκμετάλλευσης καταστήματος επιτόπου κατανάλωσης οινοπνευματωδών.

⁽²²⁾ Έγγραφο αριθ. 37 800, σ. 628.

- (14) Σε περίπτωση κατά την οποία μια συμβαλλόμενη ζυθοποιία, αν και είναι εις γνώση των υφισταμένων δεσμεύσεων, συνάπτει σύμβαση ή προμηθεύει τους ζύθους της σε ιδιοκτήτη καταστήματος ο οποίος εφοδιάζεται ήδη από άλλη συμβαλλόμενη ζυθοποιία, το άρθρο 7 της συμφωνίας προβλέπει ότι η νέα συμβαλλόμενη ζυθοποιία θα οφείλει στον προηγούμενο προμηθευτή αποζημίωση ίση προς την αξία 750 εκατολίων ζύθου «Pils», με επιφύλαξη συμπληρωματικής αποζημίωσης το ποσό της οποίας θα καθορισθεί με διατησία.
- (15) Σε περίπτωση αμφισβητήσεων ή διαφορών, προβλέπεται ότι, κατόπιν αιτήσεως μιας από τις ζυθοποιίες, ο διευθυντής της ομοσπονδίας των λουξεμβούργιων ζυθοποιών καλεί τα μέρη για συμβίβαση και, σε περίπτωση που δεν επιτυγχάνεται φιλική διευθέτηση, η διαφορά θα επιλύεται στο πλαίσιο διαδικασίας διατησίας (άρθρα 8 και 9).
- (16) Το άρθρο 11 της συμφωνίας προβλέπει ότι, σε περίπτωση συγχώνευσης μιας από τις συμβαλλόμενες ζυθοποιίες με μια ζυθοποιία της αλλοδαπής ή σε περίπτωση κατά την οποία η κατοχή πλειοψηφικού πακέτου μετοχών επιτρέπει σε ζυθοποιία της αλλοδαπής να διαχειρίζεται μια συμβαλλόμενη ζυθοποιία, είναι δυνατή η καταγγελία της συμφωνίας ανά πάσα στιγμή έναντι της ζυθοποιίας της αλλοδαπής. Το ίδιο ισχύει στην περίπτωση συνεργασίας μιας των συμβαλλόμενων ζυθοποιιών με αλλοδαπή ζυθοποιία η οποία θα επέτρεπε τη διανομή ζύθων της αλλοδαπής σε καταστήματα επιτόπου κατανάλωσης στο Λουξεμβούργο.
- (17) Σύμφωνα με το άρθρο 12 της συμφωνίας, η διάρκειά της είναι απεριόριστη. Εκτός από τις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 11, οι συμβαλλόμενες ζυθοποιίες είναι δυνατό να καταγγείλουν τη συμφωνία μόνο μέσω συστημένης επιστολής με προειδοποίηση δώδεκα μηνών. Πρέπει επίσης να επισημανθεί ότι πριν από την παρούσα συμφωνία υπήρξαν πολλές άλλες διαδοχικές συμφωνίες από το 1938 και μετά, οι οποίες είχαν τον ίδιο στόχο και στις οποίες συμμετείχαν τα ίδια μέρη ⁽²³⁾.
- (18) Στη συμφωνία προσαρτάται δήλωση προθέσεων, η οποία υπεγράφη επίσης στις 8 Οκτωβρίου 1985 από τις πέντε συμβαλλόμενες ζυθοποιίες ⁽²⁴⁾, που καθορίζει ότι η Battin «δεν παραβιάζει το άρθρο 2 [...] διανέμοντας τους ζύθους του δικαιοπαρόχου της "Bitburger Brauerei Th. Simon", ΟΔΓ, με τις μορφές και τις τρέχουσες μεθόδους διανομής». Η δήλωση διευκρινίζει ότι «εάν, στο μέλλον, τροποποίηση είτε των μορφών και μεθόδων αυτής της διανομής, είτε σημαντική αύξηση των ποσοτήτων διετάρασε τη σημερινή ισορροπία της διανομής, [...] είναι δυνατό να καταγγελθεί η παρούσα συμφωνία ανά πάσα στιγμή έναντι της ζυθοποιίας Battin».
- (19) Τέλος, στις 2 Δεκεμβρίου 1986, προσαρτήθηκε στη συμφωνία δεύτερη δήλωση προθέσεων ⁽²⁵⁾ η οποία ορίζει ότι οι συμβαλλόμενες ζυθοποιίες «δηλώνουν ότι παραχωρούν προτεραιότητα όσον αφορά την αναζήτηση πελατών και τη σύναψη ρήτηρας εφοδιασμού σε μια από τις λουξεμβούργιες ζυθοποιίες, σε περίπτωση κατά την οποία από έγγραφα στοιχεία της ζυθοποιίας η οποία είναι κάτοχος της σύμβασης συνάγεται ότι ένας αλλοδαπός ζυθοποιός [...] έχει έλθει σε επαφή και επιδιώκει να συνάψει συμφωνία με έναν από τους πελάτες της». Επιπλέον, η δήλωση αυτή προβλέπει μηχανισμό αντιστάθμισης όταν, χάρη σε αυτό το σύστημα προτεραιότητας, μια συμβαλλόμενη ζυθοποιία επιτυγχάνει να συνάψει σύμβαση προμηθείας με έναν παλαιό πελάτη άλλης συμβαλλόμενης ζυθοποιίας. Στην περίπτωση αυτή, η ζυθοποιία που συνάπτει σύμβαση προμηθείας θα προσφέρει, ως αντάλλαγμα στη ζυθοποιία που κατείχε προηγουμένως τη σύμβαση, έναν από τους πελάτες της που βρίσκεται σε παρόμοια θέση.

1.5. ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

- (20) Από τα έγγραφα που έχει στη διάθεσή της η Επιτροπή συνάγεται ότι όλα τα μέρη, με εξαίρεση την Wiltz, έχουν εφαρμόσει το άρθρο 5 της συμφωνίας (υποχρέωση ενημέρωσης για την ύπαρξη ρήτηρας ζύθου πριν από την προμήθεια ενός καταστήματος) ⁽²⁶⁾. Ενδεικτικά μπορούμε να αναφέρουμε:
- α) την ανταλλαγή αλληλογραφίας μεταξύ της Bofferding και της Diekirch, τον Απρίλιο του 1989 ⁽²⁷⁾, σχετικά με την ύπαρξη ρήτηρας ζύθου για κατάσταση επιτόπου κατανάλωσης ποτών στο Differdange·
- β) την επιστολή της 20ής Μαΐου 1996 ⁽²⁸⁾ της Bofferding στην Diekirch, με την οποία την ενημερώνει για την ενδεχόμενη ύπαρξη ρήτηρας ζύθου για κατάσταση επιτόπου κατανάλωσης οινοπνευματωδών ποτών στο Rosport·
- γ) την επιστολή της 7ης Φεβρουαρίου 1997 ⁽²⁹⁾ που απηύθυνε η Bofferding στη Mousel, ζητώντας επιβεβαίωση για το εάν το κατάστημα κατανάλωσης ποτών (όνομα καταστήματος) είχε πάψει να δεσμεύεται από ρήτρα ζύθου, και τη θετική απάντηση που απέστειλε η τελευταία στις 21 Φεβρουαρίου 1997 ⁽³⁰⁾.

⁽²³⁾ Πηγή: επιστολή των δικηγόρων της Interbrew της 23.3.2000 (έγγραφο αριθ. 37 800 σ. 476 και 477).

⁽²⁴⁾ Έγγραφο αριθ. 37 800, σ. 20.

⁽²⁵⁾ Έγγραφο αριθ. 37 800, σ. 21.

⁽²⁶⁾ Βλέπε αιτιολογική σκέψη 13.

⁽²⁷⁾ Έγγραφο αριθ. 37 800, σ. 249 και 250.

⁽²⁸⁾ Έγγραφο αριθ. 37 800, σ. 449.

⁽²⁹⁾ Έγγραφο αριθ. 37 800, σ. 131.

⁽³⁰⁾ Έγγραφο αριθ. 37 800, σ. 132.

- δ) την απάντηση της Battin στην αίτηση πληροφοριών της Επιτροπής ⁽³¹⁾, στην οποία η εν λόγω ζυθοποιία αναγνωρίζει ότι ενημερώθηκε δύο ή τρεις φορές από άλλη ζυθοποιία για το αν ένας πελάτης ήταν συνδεδεμένος με σύμβαση και «[...] σε απάντησή της με φαξ, η εξεταζόμενη ζυθοποιία μας παρέιχε τις πληροφορίες που ζητήσαμε και μας υπεδείκνυε τον τρόπο με τον οποίο έπρεπε να δράσουμε»·
- ε) την απάντηση της Bofferding στην αίτηση παροχής πληροφοριών της Επιτροπής ⁽³²⁾, στην οποία η εν λόγω ζυθοποιία διευκρινίζει ότι «[...] ο κανόνας της εκ των προτέρων ενημέρωσης εφαρμοζόταν στις περισσότερες περιπτώσεις»·
- (21) Όσον αφορά την εφαρμογή των άρθρων 8 και 9 της συμφωνίας, τα οποία αφορούν την διαδικασία συμβιβασμού και τη διαδικασία διατησίας, η Diekirch αναφέρεται, από την πλευρά της, σε τέσσερις διαφορές ⁽³³⁾ με την Bofferding που αφορούσαν την υπαρξη ή την εφαρμογή ρήτρας ζύθου υπέρ της μιας ή της άλλης από αυτές τις δύο ζυθοποιίες. Οι διαφορές αυτές εξελίχθηκαν κατά τις εξής περιόδους:
- α) από τον Δεκέμβριο του 1992 έως τον Αύγουστο του 1996 [υπόθεση (όνομα καταστήματος) στο Kayl]·
- β) από τον Ιανουάριο του 1996 έως τον Αύγουστο του 1996 [υπόθεση (όνομα καταστήματος)]·
- γ) από τον Ιούνιο του 1996 έως τον Αύγουστο του 1996 [υπόθεση (όνομα καταστήματος) στο Differdange]·
- δ) από το Νοέμβριο του 1993 έως τον Απρίλιο του 1998 [υπόθεση (όνομα καταστήματος) στο Diekirch]·
- (22) Η Bofferding επιβεβαιώνει την προσφυγή στο άρθρο 8 της συμφωνίας στο πλαίσιο της διαφοράς (όνομα καταστήματος) ⁽³⁴⁾, διευκρινίζοντας ότι η διαφορά αυτή επιλύθηκε τον Οκτώβριο του 1996, βάσει συμβιβασμού που προέβλεπε ανταλλαγή καταστημάτων πώλησης ανάμεσα στις δύο ζυθοποιίες.
- (23) Η Mousel έδωσε επίσης πρακτικό συνεδρίασης της ομοσπονδίας λουξεμβούργιων ζυθοποιών, που πραγματοποιήθηκε στις 29 Μαρτίου 1988 ⁽³⁵⁾, η οποία αναφέρεται στο άρθρο 5 της συμφωνίας και αποκαλύπτει ότι, στο πλαίσιο διαφοράς ανάμεσα σε δύο ζυθοποιίες, παρενέβη ο διευθυντής της ομοσπονδίας για την εξεύρεση συμβιβαστικής λύσης.
- (24) Η ανταλλαγή αλληλογραφίας ανάμεσα στα μέρη, επί ευκαιρία αυτών των διαφορών, περιέχει πολλές υπενθυμίσεις των επιβαλλόμενων από τη Συμφωνία υποχρεώσεων, και ιδίως της κύρωσης η οποία προβλέπεται από το άρθρο 7, σε περίπτωση μη τήρησης του άρθρου 4 (εγγύηση των ρητρών ζύθου). Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι, στην επιστολή της στις 30 Ιουλίου 1996 ⁽³⁶⁾, η Diekirch κατηγορεί την Bofferding ότι τοποθέτησε διαφήμιση έξω από το (όνομα καταστήματος) στο Diekirch, κατάσταση που συνδέεται με την Diekirch. Η επιστολή συνεχίζει αναφέροντας «Η συμπεριφορά σας είναι προδήλως αντίθετη με τη συμφωνία μεταξύ των ζυθοποιών. Κατ'εφαρμογή του άρθρου 7 της εν λόγω συμφωνίας, σας καλούμε να μας καταβάλετε με την παραλαβή της παρούσης την προβλεπόμενη αποζημίωση των 750 εκατομμυρίων × 4 590 = 3 442 500 φράγκων». Στις 5 Ιουνίου 1996 ⁽³⁷⁾, η Diekirch κατηγορεί την Bofferding για «κατάφορη παραβίαση [...] της συμφωνίας μεταξύ των ζυθοποιών» όσον αφορά ένα καφενείο στο Differdange και ζητεί την πληρωμή της «προβλεπόμενης από το άρθρο 7 της εν λόγω συμφωνίας αποζημίωσης». Τέλος, στην επιστολή του διευθυντή της ομοσπονδίας λουξεμβούργιων ζυθοποιών, της 16ης Απριλίου 1996 ⁽³⁸⁾, σχετικά με το καφενείο «Am Chalet» στο Wahlhausen, η Bofferding εμμένει «στην εφαρμογή των κυρώσεων που προβλέπονται στην συμφωνία μεταξύ των ζυθοποιών» έναντι της Diekirch.
- (25) Πρέπει επίσης να επισημάνουμε ότι, κατά τη διάρκεια συνεδρίασης συμβιβασμού μεταξύ των αντιπροσώπων της Bofferding και της Diekirch, η οποία πραγματοποιήθηκε στις 19 Μαρτίου 1996, με την παρουσία του διευθυντού της ομοσπονδίας λουξεμβούργιων ζυθοποιών, ο τελευταίος δήλωσε, όπως αναφέρεται στα πρακτικά της εν λόγω συνεδρίασης ⁽³⁹⁾: «[...] αν και οι διατάξεις της συμφωνίας μεταξύ των ζυθοποιών δεν έχουν νομική ισχύ, υπερισχύει το πνεύμα της συμφωνίας. Πρέπει να αποφύγουμε τον αλληλοσπαραγμό ανάμεσα στις ζυθοποιίες και, κυρίως, μια ενδεχόμενη καταδίκη από τα δικαστήρια και τη μαζική διείσδυση αλλοδαπών εταιρειών ζυθοποιίας στην αγορά μας».

⁽³¹⁾ Απάντηση της Battin της 10.3.2000.

⁽³²⁾ Απάντηση της Bofferding της 13.3.2000.

⁽³³⁾ Απάντηση της Diekirch της 13.3.2000.

⁽³⁴⁾ Απάντηση της Bofferding της 13.3.2000.

⁽³⁵⁾ Έγγραφο αριθ. 37 800, σ. 70 και 71.

⁽³⁶⁾ Έγγραφο αριθ. 37 800, σ. 216.

⁽³⁷⁾ Έγγραφο αριθ. 37 800, σ. 252.

⁽³⁸⁾ Έγγραφο αριθ. 37 800, σ. 337 και 338.

⁽³⁹⁾ Έγγραφο αριθ. 37 800, σ. 339.

- (26) Τέλος, πρέπει να επισημάνουμε ότι καμία από τις συμβαλλόμενες ζυθοποιίες δεν κατήγγειλε επίσημα τη συμφωνία ⁽⁴⁰⁾ πριν από την αποστολή της κοινοποίησης αιτιάσεων της Επιτροπής, στις 2 Οκτωβρίου 2000.

2. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΕΡΩΝ

- (27) Μετά την κοινοποίηση του κειμένου της συμφωνίας από την Interbrew ⁽⁴¹⁾, η Επιτροπή απέστειλε αιτήσεις παροχής πληροφοριών στα μέρη και στην ομοσπονδία λουξεμβούργιων ζυθοποιών. Στις 29 Σεπτεμβρίου 2000, η Επιτροπή εξέδωσε κοινοποίηση αιτιάσεων κατά των τεσσάρων επιχειρήσεων στις οποίες απευθύνεται η παρούσα απόφαση. Όλα τα μέρη, πλην της Battin, υπέβαλαν τις γραπτές παρατηρήσεις τους απαντώντας στις αιτιάσεις της Επιτροπής. Στις 13 Μαρτίου 2001, πραγματοποιήθηκε προφορική ακρόαση στην οποία οι Bofferding και Wiltz παρουσίασαν προφορικές παρατηρήσεις. Οι βασικές παρατηρήσεις των μερών συνοψίζονται ως ακολούθως.

2.1. ΕΛΛΕΙΨΗ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟΥ ΠΟΥ ΝΑ ΣΥΝΙΣΤΑ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟ ΤΟΥ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

2.1.1. ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΜΟΙΒΑΙΑ ΤΗΡΗΣΗ ΤΩΝ ΡΗΤΡΩΝ ΖΥΘΟΥ ΑΠΟ ΤΙΣ ΖΥΘΟΠΟΙΕΣ ΠΟΥ ΥΠΕΓΡΑΨΑΝ ΤΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

- (28) Οι Bofferding και Wiltz επισημαίνουν ότι στόχος της συμφωνίας ήταν η «πρόληψη και ρύθμιση των διαφορών» σχετικά με την τήρηση και την αμοιβαία προστασία των ρητρών ζύθου (άρθρο 1 της συμφωνίας). Υποστηρίζουν, ιδίως, ότι η συμφωνία είχε στόχο να ρυθμίσει ορισμένα προβλήματα που δημιούργησε η νομολογία του Λουξεμβούργου όσον αφορά την εφαρμογή αυτών των ρητρών (βλέπε αιτιολογικές σκέψεις 30 έως 33).
- (29) Οι Bofferding και Wiltz παραδέχονται, εντούτοις, ότι η συμφωνία εφαρμόζεται επίσης και όσον αφορά ορισμένες σχέσεις μεταξύ ζυθοποιού-ιδιοκτήτη καταστήματος επιτόπου κατανάλωσης ποτών, έστω και αν δεν υφίσταται σύμβαση προμήθειας ή ρήτρα ζύθου, όταν η ζυθοποιία περιορίζεται στο να χρηματοδοτήσει τον εξοπλισμό ενός καταστήματος ή να αποκτήσει άδεια καταστήματος κατανάλωσης οινόπνευματων ποτών, χωρίς να συνάψει σύμβαση με τον ιδιοκτήτη του καταστήματος ή χωρίς να του επιβάλλει ρήτρα αποκλειστικής προμήθειας ⁽⁴²⁾. Η Bofferding αναφέρει ότι η συμφωνία τροποποιήθηκε προς αυτή την κατεύθυνση κατόπιν αιτήσεως του νομικού συμβούλου της Diekirch, ο οποίος φοβόταν ότι η Bofferding θα επένδυε σε καταστήματα υπό μίσθωση και θα συνήπτε σύμβαση αποκλειστικής προμήθειας με τη γερμανική ζυθοποιία Binding (με την οποία διατηρούσε καλές σχέσεις). Η Bofferding προσθέτει ότι δεν είχε την πρόθεση να πράξει κάτι τέτοιο και ότι η εν λόγω διάταξη δεν εφαρμόστηκε ποτέ.
- (30) Όσον αφορά την εφαρμογή της συμφωνίας στις συμβάσεις προμήθειας που περιλαμβάνουν ρήτρα ζύθου, κατά την έννοια του άρθρου 2, πρέπει να γίνει διάκριση ανάμεσα σε δύο καταστάσεις. Η πρώτη αφορά συμβάσεις που είχαν καταστεί άκυρες βάσει τρέχουσας νομολογίας του Λουξεμβούργου, κατά τα πρότυπα της νομολογίας γαλλικών δικαστηρίων. Πράγματι, την εποχή που συνήφθη η συμφωνία, τα δικαστήρια του Λουξεμβούργου ακύρωναν τις ρήτρες ζύθου επειδή δεν προσδιόριζαν ποσότητες ή τιμές, δηλαδή όταν οι ποσότητες που έπρεπε να παραδώσει ο ζυθοποιός ή οι τιμές τις οποίες έπρεπε να καταβάλει ο ιδιοκτήτης του καταστήματος επιτόπου κατανάλωσης ποτών ούτε καθορίζονταν, ούτε ήταν δυνατό να προσδιοριστούν. Σύμφωνα με την Bofferding, μετά από μεταστροφή της νομολογίας των γαλλικών δικαστηρίων την 1η Δεκεμβρίου 1995 ⁽⁴³⁾, σταμάτησε να γίνεται επίκληση του επιχειρήματος περί απροσδιοριστίας των ποσοτήτων ή των τιμών στο Λουξεμβούργο και μια απόφαση πρωτοδικείου του Μαρτίου του 1996 ⁽⁴⁴⁾, επισφράγισε τη μεταστροφή της γαλλικής νομολογίας. Λόγω αυτής της προγενέστερης νομολογίας, ένας αναξιόπιστος ιδιοκτήτης καταστήματος επιτόπου κατανάλωσης οινόπνευματων, ο οποίος είχε λάβει χρηματοδοτικά πλεονεκτήματα από μια ζυθοποιία, με την οποία συνδεόταν με ρήτρα ζύθου, μπορούσε να αποκρύψει την ύπαρξη αυτής της ρήτρας και να συνάψει δεύτερη σύμβαση με μια άλλη ζυθοποιία με χαμηλότερο κόστος. Ο ιδιοκτήτης του καταστήματος γνώριζε ότι η πρώτη ζυθοποιία δεν είχε τη δυνατότητα να αποζημιωθεί, εφόσον η σύμβασή της ήταν νομικά άκυρη. Κατά την άποψη των μερών, η συμφωνία εφαρμόζονταν σε κάθε ρήτρα ζύθου «[...] ανεξάρτητα από τη νομική της εγκυρότητα ή/και τη διάρκειά της ή/και το αντιτάξιμό της [...]» (άρθρο 2 της συμφωνίας), με αποκλειστικό σκοπό να αποτραπούν ενδεχόμενες διαφορές που θα απέρρεαν από αυτή τη νομολογία. Κατά συνέπεια, θεωρούν ότι αυτή η φράση δεν προσέδινε τίποτε στις υποχρεώσεις των μερών.

⁽⁴⁰⁾ Βλέπε αιτιολογική σκέψη 17 σχετικά με τη διαδικασία καταγγελίας της συμφωνίας.

⁽⁴¹⁾ Βλέπε αιτιολογική σκέψη 2.

⁽⁴²⁾ Βλέπε αιτιολογική σκέψη 9.

⁽⁴³⁾ Αποφάσεις του ακυρωτικού δικαστηρίου της 1ης Δεκεμβρίου 1995 στις υποθέσεις Compagnie Atlantique de Téléphone κατά Sunaco· Cofratel κατά Bechtel France· Vassali κατά Gagnaire και Société Le Montparnasse κατά GST Alcatel Bretagne, Gazette du Palais της 8.12.1995.

⁽⁴⁴⁾ Εμπορική απόφαση II αριθ. 180/96 του δικαστηρίου του Λουξεμβούργου της 6ης Μαρτίου 1996 στην υπόθεση Brasserie Nationale κατά Jacoby.

- (31) Η Bofferding προσθέτει ότι, εν πάση περιπτώσει, τα άρθρα 8 και 9 της συμφωνίας σχετικά με τη διαδικασία συμβιβασμού και διαιτησίας υπερίσχυαν του άρθρου 2 στο πλαίσιο αυτής της πρώτης κατάστασης. Σε περίπτωση διαφοράς, τα άρθρα αυτά θα διασφάλιζαν την εφαρμογή των κανόνων δικαίου, περιλαμβανομένων και αυτών που διέπουν την εγκυρότητα των ρητρών ζύθου. Τέλος, η Bofferding επιβεβαιώνει ότι, όταν εφάρμοζε το σύστημα της εκ των προτέρων ενημέρωσης που προβλέπεται από το άρθρο 5, ζητούσε αντιγραφο κάθε ρήτρας ζύθου την οποία της αντιπαρέθετε κάποια άλλη ζυθοποιία και εφάρμοζε μόνο τις τρέχουσες και έγκυρες συμβάσεις αποκλειστικής προμήθειας (με την επιφύλαξη του ζητήματος του μη προσδιορισμού των ποσοτήτων και των τιμών).
- (32) Η δεύτερη κατάσταση αφορά συμβάσεις προμήθειας που θεωρούνται έγκυρες κατά το αστικό δικαιο του Λουξεμβούργου. Όσον αφορά τις εν λόγω συμβάσεις, η Bofferding εξηγεί ότι η λουξεμβούργια νομολογία έδινε, και εξακολουθεί να δίνει, και άλλα προβλήματα. Καταρχάς, μια ζυθοποιία που συνάπτει ρήτρα ζύθου με ιδιοκτήτη καταστήματος επιτόπου κατανάλωσης οινοπνευματωδών ο οποίος έχει ήδη συνάψει έγκυρη ρήτρα ζύθου με μια άλλη ζυθοποιία —π.χ. επειδή ο κάτοχος του καταστήματος αποκρύπτει την ύπαρξη αυτής της ρήτρας— εκθέτει τον εαυτό της στον κίνδυνο να της ασκηθεί αγωγή. Η εν λόγω ζυθοποιία καθίσταται συνένοχη στην παραβίαση της πρώτης σύμβασης εκ μέρους του ιδιοκτήτη του καταστήματος και υπέχει ευθύνη εις ολόκληρον με αυτόν. Επιπλέον, οι ζυθοποιίες του Λουξεμβούργου δεν θα διέθεταν αποτελεσματικά μέσα βάσει της νομολογίας για να διασφαλίσουν την τήρηση των συνηφθισών ρητρών ζύθου. Πιο συγκεκριμένα, ο αστικός κώδικας του Λουξεμβούργου προβλέπει μόνο την πληρωμή αποζημιώσεων για την παραβίαση αυτών των ρητρών και δεν επιτρέπει, γενικά, στον ζυθοποιό να επιβάλλει την τήρηση της σύμβασης ασκώντας αγωγή με αξίωση την εκτέλεση της σύμβασης. Η διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων θα ήταν αποτελεσματικό μέσο και η εξέταση επί της ουσίας του θέματος θα συνεπαγόταν διαδικασία που θα μπορούσε να διαρκέσει τουλάχιστον τρία έτη.
- (33) Όσον αφορά τις έγκυρες συμβάσεις προμήθειας, η Bofferding θεωρεί ότι, εάν υπάρχει περιορισμός του ανταγωνισμού, αυτός απορρέει αποκλειστικά από την περιεχόμενη στις εν λόγω συμβάσεις δέσμευση αποκλειστικής αγοράς του ιδιοκτήτη καταστήματος επιτόπου κατανάλωσης οινοπνευματωδών και όχι από τη συμφωνία. Κατά την άποψη της Bofferding, δεν υφίστατο καμία προστασία μετά την εκπονή μιας ρήτρας ζύθου και ο ιδιοκτήτης του καταστήματος μπορούσε πάντα να διακόψει τη σύμβασή του δεχόμενος τις ανάλογες συνέπειες. Προσθέτει ότι ούτε ο στόχος, αλλά ούτε και το αποτέλεσμα των κανόνων ανταγωνισμού είναι δυνατό να διευκολύνουν την παραβίαση των συμβάσεων.
- (34) Επιπλέον, η Bofferding θεωρεί ότι η συμφωνία δεν θα μπορούσε να αποτελεί «εξ αντικειμένου» παράβαση, εφόσον οι εξ αντικειμένου περιορισμοί του ανταγωνισμού περιορίζονται κατά κανόνα στις συμφωνίες για τις τιμές ή στην πλήρη κατανομή γεωγραφικών αγορών. Ισχυρίζεται, επιπλέον, ότι η Επιτροπή δεν θα μπορούσε να συμπεράνει ότι υφίσταται εξ αντικειμένου περιορισμός του ανταγωνισμού, χωρίς να εξετάσει το νομικό και οικονομικό πλαίσιο της συμφωνίας καθώς και τη συμπεριφορά των μερών. Για να στηρίξει αυτό το επιχείρημα αναφέρεται στις αποφάσεις IAZ⁽⁴⁵⁾ και Volkswagen⁽⁴⁶⁾.

2.1.2. ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΙΣ ΑΛΛΟΔΑΠΕΣ ΖΥΘΟΠΟΙΗΣ (ΤΡΙΤΑ ΜΕΡΗ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ)

- (35) Όσον αφορά τα άρθρα 11 και 12 της συμφωνίας αναφορικά με τους αλλοδαπούς ζυθοποιούς, η Bofferding παρατηρεί ότι τα άρθρα αυτά δεν εφαρμόστηκαν ποτέ. Εκτιμά ότι η παρατήρηση του διευθυντή της ομοσπονδίας λουξεμβούργιων ζυθοποιών⁽⁴⁷⁾ όσον αφορά τους αλλοδαπούς ζυθοποιούς είναι άνευ σημασίας και δεσμεύει μόνο τον ίδιο.
- (36) Η Wiltz διερωτάται πώς οι συμβαλλόμενες ζυθοποιίες θα μπορούσαν να διατηρήσουν για τον εαυτό τους την προτεραιότητα αναζήτησης πελατών μέσω της διαδικασίας διαβούλευσης, εφόσον μια σύμβαση ζύθου συνάπτεται μεταξύ μιας ζυθοποιίας και ενός ιδιοκτήτη καταστήματος επιτόπου κατανάλωσης οινοπνευματωδών και ο τελευταίος είναι ελεύθερος να συνεργαστεί με τον πλειοδότη, ανεξάρτητα αν αυτός είναι μια λουξεμβούργια ή αλλοδαπή ζυθοποιία.
- (37) Η Wiltz υποστηρίζει εξάλλου ότι το άρθρο 11, το οποίο επιτρέπει την καταγγελία της συμφωνίας έναντι ενός μέρους που συγχωνεύεται ή συνεργάζεται με έναν αλλοδαπό ζυθοποιό, δεν έχει επίπτωση στον ανταγωνισμό, εφόσον συνιστά προαιρετική δυνατότητα και όχι υποχρέωση. Όπως και η Bofferding, θεωρεί ότι η παρατήρηση του διευθυντή της ομοσπονδίας λουξεμβούργιων ζυθοποιών είναι άνευ αντικειμένου.

⁽⁴⁵⁾ Απόφαση του Δικαστηρίου των ΕΚ της 8ης Νοεμβρίου 1983, IAZ International Belgium και λοιποί κατά Επιτροπής, συνεκδικασθείσες υποθέσεις 96-102, 104, 105, 108, και 110/82, Συλλογή 1983, σ. 3369, σημεία 23 έως 25.

⁽⁴⁶⁾ Απόφαση του Πρωτοδικείου των ΕΚ της 6ης Ιουλίου 2000, Volkswagen κατά Επιτροπής, T-62/98, Συλλογή 2000, σ. II-2707, σημείο 178.

⁽⁴⁷⁾ Βλέπε αιτιολογική σκέψη 25.

2.2. ΑΠΟΥΣΙΑ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΥ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

- (38) Η Bofferding θεωρεί ότι, εν πάση περιπτώσει, η Επιτροπή δεν έχει αποδείξει ότι υφίστανται σημαντικοί περιορισμοί του ανταγωνισμού και ότι παρέλειψε να προσδιορίσει τη σχετική αγορά, να αναλύσει τη δομή της αγοράς και τη θέση των μερών σε αυτή την αγορά.
- (39) Οι Bofferding και Wiltz επικαλούνται επίσης την ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τις συμφωνίες ήσσονος σημασίας που δεν εμπίπτουν στις διατάξεις του άρθρου 85, παράγραφος 1 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας ⁽⁴⁸⁾ (στη συνέχεια «ανακοίνωση de minimis»), και ιδίως την παράγραφο 19, από την οποία προκύπτει ότι η Επιτροπή δεν θα εφαρμόσει το άρθρο 81 παράγραφος 1 της συνθήκης στις συμφωνίες μεταξύ μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων («ΜΜΕ»). Επιπλέον, η Bofferding ισχυρίζεται ότι η προβλεπόμενη στην παράγραφο 20 της ανακοίνωσης de minimis επιφύλαξη, η οποία παρέχει στην Επιτροπή τη δυνατότητα να παρεμβαίνει σε συμφωνίες μεταξύ ΜΜΕ, όταν αυτές παρεμποδίζουν ουσιαστικά τον ανταγωνισμό σε σημαντικό τμήμα της εν λόγω αγοράς, δεν είναι εφαρμοστέα στην προκείμενη περίπτωση.

2.3. ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

- (40) Η Bofferding ισχυρίζεται ότι η εφαρμογή της συμφωνίας περιορίστηκε στον κανόνα της εκ των προτέρων ειδοποίησης και σε μία μόνο περίπτωση συμβιβασμού και ότι οι διατάξεις που αφορούν τους αλλοδαπούς ζυθοποιούς δεν εφαρμόστηκαν.
- (41) Η Wiltz υποστηρίζει ότι δεν έχει εφαρμόσει καμία διάταξη της συμφωνίας και παρατηρεί ότι το άρθρο 11 δεν εφαρμόστηκε εναντίον των Diekirch και Mousel, παρά τη συνεργασία τους με την Interbrew.

2.4. ΑΠΟΥΣΙΑ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

- (42) Η Bofferding θεωρεί ότι η συμφωνία δεν είχε καμία επίπτωση, ούτε στον ανταγωνισμό μεταξύ των μερών ούτε στο εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών. Όσον αφορά τις πραγματικές επιπτώσεις, βασίζεται κυρίως στη διακύμανση των μεριδίων αγοράς ορισμένων συμβαλλόμενων εταιρειών ζυθοποιίας και στην αύξηση των εισαγωγών κατά την περίοδο που καλύπτεται από τη συμφωνία καθώς και στο σχετικά υψηλό επίπεδο των εισαγωγών σε σύγκριση με την κατάσταση που επικρατεί σε άλλα κράτη μέλη. Η Wiltz παρατηρεί, αφενός, ότι από το 1989 έως το 1998 οι εισαγωγές ζύθου στο Λουξεμβούργο αυξήθηκαν κατά 200 % και, αφετέρου, ότι, παρά τη συμφωνία, η Interbrew κατόρθωσε να διεισδύσει στην αγορά του Λουξεμβούργου.
- (43) Όσον αφορά τις πιθανές επιπτώσεις στο διακρατικό εμπόριο, η Bofferding θεωρεί ότι, για να είναι δυνατό μια συμφωνία, η εκτέλεση της οποίας περιορίζεται στην επικράτεια ενός μόνο κράτους μέλους, να επηρεάσει το διακρατικό εμπόριο, πρέπει να υπάρξουν επιπτώσεις στις τιμές ή να ενισχύσει τη στεγανοποίηση της εθνικής αγοράς. Ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή δεν μπορεί να περιοριστεί αποκλειστικά στο αντικείμενο της συμφωνίας ή στο μερίδιο πωλήσεων των συμβαλλόμενων μερών στον εξεταζόμενο τομέα. Τέλος, θεωρεί ότι η Επιτροπή δεν κατέδειξε με ποιον τρόπο οι συμφωνηθέντες περιορισμοί μεταξύ των εταιρειών ζυθοποιίας έναντι των ιδιοκτητών καταστημάτων επιτόπου κατανάλωσης οινοπνευματωδών θα μπορούσαν να επηρεάσουν το εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών.

3. ΝΟΜΙΚΗ ΕΚΤΙΜΗΣΗ

3.1. ΠΑΡΑΒΑΣΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 81 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 1 ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ

- (44) Η παράγραφος 1 του άρθρου 81 της συνθήκης ορίζει ότι «Είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά και απαγορεύονται όλες οι συμφωνίες μεταξύ επιχειρήσεων [...] που δύνανται να επηρεάσουν το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών και που έχουν ως αντικείμενο ή ως αποτέλεσμα την παρεμπόδιση, τον περιορισμό ή τη νόθευση του ανταγωνισμού εντός της κοινής αγοράς, και ιδίως εκείνες οι οποίες συνίστανται [...] στην κατανομή των αγορών [...]».

3.1.1. ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΜΕΤΑΞΥ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

- (45) Η εξεταζόμενη συμφωνία αποτελεί συμφωνία κατά την έννοια του άρθρου 81 παράγραφος 1 της συνθήκης.
- (46) Οι πέντε αναφερόμενες στην αιτιολογική σκέψη 3 επιχειρήσεις που υπέγραψαν τη συμφωνία (εκ των οποίων οι δύο έχουν στο μεταξύ συγχωνευθεί) είναι επιχειρήσεις κατά την έννοια του άρθρου 81 παράγραφος 1 της συνθήκης.

⁽⁴⁸⁾ ΕΕ C 372 της 9.12.1997, σ. 13.

3.1.2. ΕΞ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟΥ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

- (47) Η συμφωνία έχει ως αντικείμενο, πρωτίστως, τον περιορισμό του ανταγωνισμού μεταξύ των συμβαλλόμενων εταιρειών ζυθοποιίας, μέσω της διατήρησης των πελατών της κάθε μιας στον τομέα «Horeca» στο Λουξεμβούργο. Αυτό προκύπτει από τα άρθρα 4 και 5 της συμφωνίας, καθώς και από τα άρθρα 6 και 7 που προβλέπουν κυρώσεις σε περίπτωση παράβασης αυτών των διατάξεων (βλέπε αιτιολογικές σκέψεις 48 έως 66). Επιπλέον, η συμφωνία έχει στόχο να εμποδίσει τις αλλοδαπές ζυθοποιίες να διεισδύσουν στον τομέα «Horeca» του Λουξεμβούργου. Αυτός ο δεύτερος περιοριστικός του ανταγωνισμού στόχος προκύπτει κυρίως από τη δεύτερη δήλωση που προσαρτάται στη συμφωνία (βλέπε αιτιολογικές σκέψεις 67 έως 73).

3.1.2.1. Περιορισμός του ανταγωνισμού μεταξύ των εταιρειών ζυθοποιίας του Λουξεμβούργου

- (48) Το άρθρο 4 της συμφωνίας απαγορεύει αυστηρά σε κάθε συμβαλλόμενη ζυθοποιία και στους αντιπροσώπους της να προμηθεύουν ζύθο στα καταστήματα επιτόπου κατανάλωσης τα οποία είναι «κατοχυρωμένα» στις άλλες ζυθοποιίες του Λουξεμβούργου⁽⁴⁹⁾. Η Επιτροπή θα εξηγήσει, καταρχάς, ότι η απαγόρευση αυτή εφαρμόζεται σε τρεις εναλλακτικές καταστάσεις και συνεπάγεται περιορισμό του ανταγωνισμού σε κάθε μία από αυτές:

1. στην περίπτωση κατά την οποία δεν υφίσταται καμία σύμβαση προμήθειας ή ρήτρα ζύθου (βλέπε αιτιολογικές σκέψεις 50 και 51)·
2. στην περίπτωση άκυρης ή μη αντιτάξιμης ρήτρας ζύθου (βλέπε αιτιολογικές σκέψεις 52 έως 55)·
3. στην περίπτωση που υφίσταται έγκυρη ρήτρα ζύθου (βλέπε αιτιολογικές σκέψεις 56 έως 58).

Η Επιτροπή θα υποστηρίξει στη συνέχεια ότι οι εν λόγω περιορισμοί του ανταγωνισμού πρέπει να χαρακτηρισθούν ως εξ αντικειμένου περιορισμοί, παρά το νομικό πλαίσιο εντός του οποίου πρέπει, κατά την άποψη των μερών, να ενταχθούν (βλέπε αιτιολογικές σκέψεις 59 έως 63).

- (49) Το άρθρο 5 της συμφωνίας σχετικά με τη διαδικασία της εκ των προτέρων ενημέρωσης πρέπει να αναγνωσθεί σε συνδυασμό με το άρθρο 4, εφόσον αποσκοπεί στη διασφάλιση της αποτελεσματικής εφαρμογής του άρθρου αυτού (βλέπε αιτιολογική σκέψη 64).

1. Απουσία σύμβασης προμήθειας ή ρήτρας ζύθου

- (50) Η απαγόρευση του άρθρου 4 εφαρμόζεται καταρχάς όταν μια συμβαλλόμενη ζυθοποιία χρηματοδοτεί τον εξοπλισμό ενός καταστήματος επιτόπου κατανάλωσης ή αποκτά άδεια καταστήματος κατανάλωσης οινόπνευματων, αλλά δεν συνάπτει σύμβαση με τον ιδιοκτήτη του καταστήματος ούτε του επιβάλλει ρήτρα αποκλειστικής προμήθειας⁽⁵⁰⁾. Στην περίπτωση αυτή, ο περιορισμός του ανταγωνισμού είναι προφανής: η συμφωνία εμποδίζει έναν ιδιοκτήτη καταστήματος ο οποίος εφοδιάζεται από ζυθοποιία του Λουξεμβούργου, χωρίς να δεσμεύεται με ρήτρα αποκλειστικής προμήθειας, να εφοδιαστεί από άλλες ζυθοποιίες του Λουξεμβούργου. Έτσι, από τη μία πλευρά, η πρώτη ζυθοποιία διατηρεί την πελατεία της και, από την άλλη πλευρά, περιορίζεται η ελευθερία δράσης του ιδιοκτήτη του καταστήματος και των τρίτων εταιρειών ζυθοποιίας.
- (51) Η Επιτροπή θεωρεί ότι ο λόγος τον οποίο επικαλείται η Bofferding για την εφαρμογή της συμφωνίας στο πλαίσιο αυτής της πρώτης περίπτωσης δεν είναι πειστικός⁽⁵¹⁾. Καταρχάς, είναι δύσκολο να κατανοηθεί τι συμφέρον θα είχε η Diekirch να επεκτείνει την προστασία που παρέχει η συμφωνία σε συμβάσεις που χρηματοδοτούνται από την ανταγωνίστριά της Bofferding και συνάπτονται από μια αλλοδαπή ζυθοποιία, την Binding. Στη συνέχεια, η τροποποίηση δεν φαίνεται να εξυπηρετεί τον υποτιθέμενο στόχο: αντί να εστιάζεται ρητά στις συναλλαγές με μια τρίτη ζυθοποιία, διευρύνει τον ορισμό μιας ρήτρας ζύθου με τρόπο γενικότερο. Τέλος, και εν πάση περιπτώσει, είναι προφανές ότι οι δικαιολογίες που επικαλέστηκε η Bofferding σχετικά με την επίπτωση της νομολογίας δεν καλύπτουν αυτή την πρώτη περίπτωση.

⁽⁴⁹⁾ Βλέπε αιτιολογική σκέψη 11.

⁽⁵⁰⁾ Βλέπε στην αιτιολογική σκέψη 9 την ερμηνεία στην οποία κατέληξαν τα μέρη κατά τις συνεδριάσεις της 7ης Οκτωβρίου 1986 και της 2ας Δεκεμβρίου 1986.

⁽⁵¹⁾ Βλέπε αιτιολογική σκέψη 29.

2. Ύπαρξη άκυρης ή μη αντιτάξιμης ρήτρας ζύθου

- (52) Η απαγόρευση του άρθρου 4 εφαρμόζεται επίσης στην περίπτωση που μια συμβαλλόμενη ζυθοποιία συνάπτει σύμβαση αποκλειστικής αγοράς η οποία δεν είναι νομικά έγκυρη ούτε αντιτάξιμη («ανεξάρτητα από τη νομική εγκυρότητα της ή/και τη διάρκειά της ή/και το αντιτάξιμό της») ⁽⁵²⁾. Στην περίπτωση αυτή, η συμφωνία υπερβαίνει τους επιβαλλόμενους από το νόμο περιορισμούς, εφόσον υποχρεώνει τους συμβαλλόμενους να τηρούν ρήτρες ζύθου οι οποίες είτε δεν έχουν εγκυρότητα βάσει των κανόνων του εθνικού αστικού δικαίου και του δικαίου του ανταγωνισμού, είτε δεν είναι αντιτάξιμες, παραδείγματος χάρι λόγω παράβασης των συμβατικών υποχρεώσεων του ζυθοποιού έναντι του ιδιοκτήτη καταστήματος. Έτσι, οι συμβαλλόμενοι περιορίζουν την ελευθερία δράσης τους και παραχωρούν μεταξύ τους πλεονεκτήματα, σε όρους διατήρησης της πελατείας τους και ασφάλειας του δικαίου, τα οποία δεν θα ήταν δυνατό να εξασφαλίσουν υπό τις φυσιολογικές συνθήκες ανταγωνισμού.
- (53) Είναι, κατ' αρχάς, ανακριβής ο ισχυρισμός —όπως αυτός της Bofferding ⁽⁵³⁾— ότι το άρθρο 2 δεν προσθέτει τίποτε στις νομικές υποχρεώσεις των μερών. Αντίθετα, εάν η Συμφωνία υποχρεώνει τους συμβαλλόμενους να τηρούν συμβάσεις αποκλειστικής αγοράς οι οποίες ήταν άκυρες βάσει της νομολογίας του Λουξεμβούργου κατά την εποχή εκείνη, υπερβαίνει σαφώς τις υποχρεώσεις που απορρέουν από το αστικό δίκαιο, όπως έχουν ερμηνευθεί από τα εθνικά δικαστήρια. Επιπλέον, η Bofferding αντιφάσκει όταν ισχυρίζεται, αφενός, ότι ο αποκλειστικός σκοπός του άρθρου 2 ήταν να ξεπεραστεί το πρόβλημα της ακύρωσης των συμβάσεων από τη νομολογία και, αφετέρου, ότι σε περίπτωση διαφοράς οι ρήτρες σχετικά με τη διαδικασία συμβιβασμού και διαιτησίας υπερισχύουν αυτού του άρθρου και, κατά συνέπεια, ότι θα εφαρμόζονταν οι κανόνες του δικαίου, περιλαμβανομένων των διατάξεων σχετικά με την εγκυρότητα των συμβάσεων ⁽⁵⁴⁾.
- (54) Επιπλέον, από το Μάρτιο του 1996 ⁽⁵⁵⁾ και μετά, δεν εκδόθηκαν στο Λουξεμβούργο δικαστικές αποφάσεις που να ακυρώνουν συμβάσεις λόγω μη καθορισμού των τιμών ή ποσοτήτων. Όμως, τα μέρη δεν έδωσαν, παρόλα αυτά, τέρμα στην εφαρμογή της συμφωνίας εκείνη τη χρονική στιγμή.
- (55) Εξάλλου, σε αντίθεση με τις παρατηρήσεις των μερών ⁽⁵⁶⁾, η έκφραση «ανεξάρτητα από τη νομική της εγκυρότητα ή/και τη διάρκειά της ή/και το αντιτάξιμό της» δεν αφορά αποκλειστικά τις συμβάσεις που κατέστησαν άκυρες λόγω μη καθορισμού των τιμών ή των προς παράδοση ποσοτήτων. Πράγματι, αυτή η γενική διατύπωση επεκτείνει την εγγύηση που παρέχει το άρθρο 4 σε συμβάσεις οι οποίες θα ήταν άκυρες ή μη αντιτάξιμες και για άλλους λόγους. Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι ο δικηγόρος της Bofferding επικαλέστηκε την εφαρμογή της συμφωνίας ⁽⁵⁷⁾ σε διαφορά που αφορούσε την πρόωρη καταγγελία μιας ρήτρας ζύθου από τον ιδιοκτήτη καταστήματος ⁽⁵⁸⁾ και όχι την ακύρωσή της λόγω μη καθορισμού των τιμών ή των ποσοτήτων. Έτσι, διαψεύδεται ο ισχυρισμός της Bofferding σύμφωνα με τον οποίο θα εφάρμοζε τη συμφωνία αποκλειστικά στις υφιστάμενες και νομικά έγκυρες συμβάσεις (με την επιφύλαξη του ζητήματος του μη καθορισμού των τιμών ή των ποσοτήτων) ⁽⁵⁹⁾. Εν πάση περιπτώσει, το γεγονός ότι ένα από τα συμβαλλόμενα μέρη μιας συμφωνίας επιλέγει μονομερώς να περιορίσει την εφαρμογή της σε ορισμένες περιπτώσεις δεν επηρεάζει την ερμηνεία αυτής της συμφωνίας. Εάν τα μέρη είχαν ως αποκλειστικό στόχο το πρόβλημα που δημιουργείται από την εν λόγω νομολογία, θα μπορούσαν να είχαν χρησιμοποιήσει μια καλύτερα προσαρμοσμένη διατύπωση.

3. Ύπαρξη έγκυρης ρήτρας ζύθου

- (56) Το άρθρο 4 εφαρμόζεται επίσης σε ρήτρες ζύθου οι οποίες είναι έγκυρες και αντιτάξιμες από νομική άποψη. Ακόμα και σε αυτή την περίπτωση, η συμφωνία είναι περισσότερο περιοριστική από τους κανόνες του εθνικού αστικού δικαίου. Κατά κύριο λόγο, η απαγόρευση που επιβάλλεται στις συμβαλλόμενες ζυθοποιίες από το άρθρο 4 είναι ευρύτερη από την υποχρέωση μη ανταγωνισμού η οποία επιβάλλεται σε ορισμένους ιδιοκτήτες καταστημάτων επιτόπου κατανάλωσης. Πράγματι, φαίνεται ότι οι ρήτρες ζύθου που

⁽⁵²⁾ Βλέπε αιτιολογική σκέψη 8.

⁽⁵³⁾ Βλέπε αιτιολογική σκέψη 30.

⁽⁵⁴⁾ Βλέπε αιτιολογική σκέψη 31.

⁽⁵⁵⁾ Βλέπε αιτιολογική σκέψη 30.

⁽⁵⁶⁾ Βλέπε αιτιολογική σκέψη 30.

⁽⁵⁷⁾ Βλέπε την επιστολή του δικηγόρου της Bofferding της 19.8.1996, έγγραφο αριθ. 37 800, σ. 324.

⁽⁵⁸⁾ Έγγραφο αριθ. 37 800, σ. 406 και 418.

⁽⁵⁹⁾ Βλέπε αιτιολογική σκέψη 31.

έχουν συναφθεί από ορισμένα μέρη ⁽⁶⁰⁾ συντάχθηκαν με βάση τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1984/83 της Επιτροπής, της 22ας Ιουνίου 1983, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 85 παράγραφος 3 της συνθήκης σε κατηγορίες συμφωνιών αποκλειστικής προμήθειας ⁽⁶¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1582/97 ⁽⁶²⁾, και ιδίως το άρθρο 7 παράγραφος 1. Ως εκ τούτου, η υποχρέωση που επιβάλλεται στον ιδιοκτήτη καταστήματος να μην πωλεί ζύθους τρίτων ζυθοποιών περιορίζεται στους ζύθους της ίδιας κατηγορίας και στους ζύθους τους οποίους του προμηθεύει ο συμβαλλόμενος ζυθοποιός. Το άρθρο 4 της συμφωνίας είναι περισσότερο περιοριστικό, εφόσον απαγορεύει «κάθε πώληση ζύθου σε ένα κατάστημα επιτόπου κατανάλωσης το οποίο είναι «κατοχυρωμένο» [...] σε κάποια άλλη από τις συμβαλλόμενες ζυθοποιίες», ανεξάρτητα από την κατηγορία του ζύθου. Κατά συνέπεια, με βάση τους όρους της σύμβασής του, ο ιδιοκτήτης του καταστήματος ήταν ελεύθερος να αγοράζει από τρίτους ζυθοποιούς τις κατηγορίες ζύθου που δεν προσδιορίζονται σε αυτή τη σύμβαση, αλλά η συμφωνία απαγόρευε στις άλλες ζυθοποιίες του Λουξεμβούργου να του προμηθεύουν τις άλλες κατηγορίες ζύθου.

- (57) Δεύτερον, η συμφωνία απαγορεύει κατηγορηματικά κάθε προμήθεια σε κατάστημα επιτόπου κατανάλωσης το οποίο είναι «κατοχυρωμένο» σε άλλη συμβαλλόμενη ζυθοποιία, ενώ η προβλεπόμενη από το αστικό δίκαιο κύρωση για παρόμοιες προμήθειες περιορίζεται, κατά τα λεγόμενα των μερών, στην καταβολή αποζημίωσης ⁽⁶³⁾. Για διάφορους λόγους, όπως η υποβάθμιση της ποιότητας των υπηρεσιών που παρέχει η πρώτη συμβαλλόμενη ζυθοποιία, ή η ανάγκη νέου εξοπλισμού, προϊόντων ή υπηρεσιών τις οποίες ο εν λόγω ζυθοποιός δεν δύναται ή δεν επιθυμεί να παράσχει, είναι πιθανό ένας ιδιοκτήτης καταστήματος επιτόπου κατανάλωσης να θελήσει να λύσει τη σύμβασή του προκειμένου να εφοδιαστεί από έναν ανταγωνιστή ζυθοποιό, αναλαμβάνοντας από κοινού τις οικονομικές συνέπειες. Όμως, η συμφωνία καθιστά άνευ αντικειμένου αυτή τη δυνατότητα εξεύρεσης καλύτερων όρων εκ μέρους των ιδιοκτητών καταστημάτων, εφόσον απαγορεύει στους ανταγωνιστές ζυθοποιούς να προμηθεύσουν τον εν λόγω ιδιοκτήτη καταστήματος. Χρησιμεύει, συνεπώς, στο να διατηρήσει μη αποδοτικές (inefficient) σχέσεις ζυθοποιού-ιδιοκτήτη καταστήματος.
- (58) Έτσι, είναι ανακριβής ο ισχυρισμός, όπως αυτός της Bofferding ⁽⁶⁴⁾, ότι ο περιορισμός του ανταγωνισμού απορρέει αποκλειστικά από τη σύμβαση αποκλειστικής προμήθειας ή ότι εφαρμόζονται οι κοινοτικοί κανόνες ανταγωνισμού για να διευκολυνθεί η παραβίαση των συμβάσεων. Αντιθέτως, πρόκειται για παρεμπόδιση των ανταγωνιστριών επιχειρήσεων να επιβάλουν μεταξύ τους περιορισμούς που εξέρχονται από το πεδίο των κανόνων του αστικού δικαίου. Κατά πάγια νομολογία, εάν ο ανταγωνισμός σε έναν τομέα περιορίζεται ήδη από μια εθνική νομοθεσία —παραδείγματος χάρι, από τον κανόνα της συνενοχής τρίτου ο οποίος επιβάλλει κυρώσεις σε έναν ζυθοποιό που προμηθεύει έναν ιδιοκτήτη καταστήματος κατά παράβαση ισχύουσας ρήτηρας ζύθου— αυτό δεν δικαιολογεί συμφωνία η οποία επιβάλλει πρόσθετους περιορισμούς και κυρώσεις ⁽⁶⁵⁾.
- (59) Το ότι η συμφωνία περιέχει εξ αντικειμένου περιορισμούς του ανταγωνισμού απορρέει, κατά κύριο λόγο, από το γεγονός (που δεν αμφισβητείται από τα μέρη) ότι εφαρμόζεται ακόμα και στις περιπτώσεις που δεν υφίσταται καμία σύμβαση προμήθειας ή ρήτρα ζύθου και δεν είναι, συνεπώς, δυνατό να αποτελέσει αντικείμενο οιασδήποτε διαφοράς (βλέπε αιτιολογική σκέψη 50).
- (60) Δεύτερον, υπενθυμίζεται ότι της συμφωνίας της 8ης Οκτωβρίου 1985 προηγήθηκαν αρκετές άλλες συμφωνίες μεταξύ ζυθοποιών του Λουξεμβούργου ⁽⁶⁶⁾, όπως π.χ. η συμφωνία της 1ης Σεπτεμβρίου 1966, στην οποία συμμετείχαν όλες οι εμπλεκόμενες στην παρούσα υπόθεση επιχειρήσεις, καθώς και οι συμφωνίες της 13ης Ιουνίου 1975 και της 28ης Απριλίου 1983 μεταξύ της Bofferding και της Mousel. Οι εν λόγω προηγούμενες συμφωνίες επέβαλλαν ήδη στις συμβαλλόμενες ζυθοποιίες την πλήρη τήρηση της κατανόμης των πελατών τους, χωρίς να γίνεται αναφορά σε ρήτρα αποκλειστικής αγοράς ούτε σε κάποιο πρόβλημα ανασφάλειας δικαίου. Η ερμηνεία της συμφωνίας δεν είναι δυνατό να αποσυνδεθεί πλήρως από αυτό το ιστορικό πλαίσιο, βάσει του οποίου είναι δυνατό να αμφισβητηθεί η αιτιολογία της έλλειψης ασφάλειας δικαίου που επικαλούνται τα μέρη για να δικαιολογήσουν τη συμφωνία του 1985.

⁽⁶⁰⁾ Βλέπε, παραδείγματος χάρι, τις συμβάσεις αποκλειστικής προμήθειας της Bofferding, έγγραφο αριθ. 37 800, σ. 126 έως 130 και σ. 145 έως 149, τη συμπληρωματική σύμβαση της Diekirch του Δεκεμβρίου του 1988, έγγραφο αριθ. 37 800, σ. 199 και 200, καθώς και τη σύμβαση προμήθειας της Diekirch, έγγραφο αριθ. 37 800, σ. 342 έως 347.

⁽⁶¹⁾ ΕΕ L 173 της 30.6.1983, σ. 5.

⁽⁶²⁾ ΕΕ L 214 της 6.8.1997, σ. 27.

⁽⁶³⁾ Βλέπε αιτιολογική σκέψη 32.

⁽⁶⁴⁾ Βλέπε αιτιολογική σκέψη 33.

⁽⁶⁵⁾ Απόφαση του Δικαστηρίου της 10ης Δεκεμβρίου 1985, Stichting Sigarettenindustrie και λοιποί κατά Επιτροπή, συνεκδικασθείσες υποθέσεις 240, 241, 242, 261, 262, 268 και 269/82, Συλλογή 1985, σ. 3831.

⁽⁶⁶⁾ Βλέπε αιτιολογική σκέψη 17.

- (61) Τρίτον, η εκτίμηση του αντικειμένου μιας συμφωνίας σε σχέση με το άρθρο 81 παράγραφος 1 της συνθήκης δεν εξαρτάται από τις υποκειμενικές προθέσεις των μερών. Εάν η συμφωνία συνιστά προδήλως περιορισμό ή νόθευση του ανταγωνισμού, αποτελεί περιορισμό του ανταγωνισμού εξ αντικειμένου, ακόμη και αν υποτεθεί ότι τα μέρη είχαν άλλους νόμιμους σκοπούς ⁽⁶⁷⁾.
- (62) Τέταρτον, η Επιτροπή επισημαίνει ότι το πρόβλημα της νομικής αβεβαιότητας που επικαλούνται τα μέρη δεν περιορίζεται στις συμβάσεις προμήθειας ζύθου στο Λουξεμβούργο. Σύμφωνα με τους ισχύοντες κανόνες του εθνικού αστικού δικαίου, το πρόβλημα αυτού του τύπου επηρεάζει διάφορους τύπους συμβάσεων σε διάφορους βιομηχανικούς τομείς και σε διαφορετικά κράτη μέλη. Εντάσσεται στο σύνολο των εμπορικών κινδύνων τους οποίους πρέπει να αντιμετωπίζουν οι επιχειρήσεις. Κάθε επιχείρηση οφείλει να αντιμετωπίζει αυτούς τους κινδύνους αυτοτελώς. Αυτό το πρόβλημα δεν δικαιολογεί τη σύναψη συμφωνίας της οποίας το όφελος περιορίζεται στις εθνικές επιχειρήσεις και, κατά συνέπεια, δεν δικαιολογεί εξαίρεση από το άρθρο 81 παράγραφος 1 της συνθήκης, που αποτελεί διάταξη δημόσιας τάξης ⁽⁶⁸⁾.
- (63) Για να ολοκληρώσει την επιχειρηματολογία της σχετικά με το άρθρο 4 της συμφωνίας, η Επιτροπή θεωρεί ότι, απορρίπτοντας όλα τα επιχειρήματα των μερών, έλαβε υπόψη το νομικό πλαίσιο, όπως είχαν ζητήσει τα μέρη, παρότι δεν έχει την υποχρέωση να το πράξει όταν πρόκειται για «... συμφωνία συνεπαγόμενη κατάφωρος περιορισμούς του ανταγωνισμού, όπως τον καθορισμό των τιμών, την κατανομή της αγοράς ή τον έλεγχο των πωλήσεων [...]» ⁽⁶⁹⁾. Η Επιτροπή επισημαίνει, εξάλλου, ότι ο διευθυντής της ομοσπονδίας ζυθοποιών λουξεμβούργου, στον οποίο η συμφωνία αναθέτει καθοριστικό ρόλο σε περίπτωση διαφωνιών, αναγνώρισε ρητά ότι η συμφωνία δεν έχει νομική ισχύ. Πράγματι, σε συνεδρίαση για την εξεύρεση συμβιβαστικής λύσης ανάμεσα στην Bofferding και την Diekirch, παρατήρησε ότι «[...] αν και οι διατάξεις της συμφωνίας μεταξύ εταιρειών ζυθοποιίας δεν έχουν νομική αξία, υπερισχύει το πνεύμα της συμφωνίας» ⁽⁷⁰⁾.
- (64) Το άρθρο 5 της συμφωνίας προβλέπει διαδικασία διαβούλευσης μεταξύ των συμβαλλόμενων ζυθοποιών πριν από οποιαδήποτε προμήθεια σε ένα νέο κατάστημα επιτόπου κατανάλωσης και ενισχύει με τον τρόπο αυτό τον περιορισμό του ανταγωνισμού του άρθρου 4, εξασφαλίζοντας την αποτελεσματική εφαρμογή του. Πράγματι, καμία αίτηση ενός νέου πελάτη δεν θα είναι δυνατό να ικανοποιηθεί πριν ο συμβαλλόμενος ζυθοποιός δεν βεβαιωθεί ότι ο εν λόγω πελάτης δεν συνδέεται με κάποια άλλη συμβαλλόμενη ζυθοποιία.
- (65) Στην πραγματικότητα, το μόνο μέσο που είχαν στη διάθεσή τους τα μέρη για να επιβάλλουν την εφαρμογή της απαγόρευσης του άρθρου 4 και, ενδεχομένως, να κινήσουν τις προβλεπόμενες από τα άρθρα 8 και 9 διαδικασίες συμβιβασμού και διαιτησίας, ήταν να ενημερώνονται αμοιβαία για την ύπαρξη ρήτρας ζύθου πριν να προβούν στην προμήθεια ενός νέου καταστήματος. Ο κεντρικός ρόλος του άρθρου 5 ως μέσου εφαρμογής της συμφωνίας προκύπτει σαφώς από τα πρακτικά της συνεδρίασης της ομοσπονδίας λουξεμβούργιων ζυθοποιών, της 29ης Μαρτίου 1988, στην οποία ο διευθυντής εισηγήθηκε τη σημασία της τήρησης αυτού του άρθρου στο πλαίσιο μιας διαφοράς που φέρει αντιμέτωπα δύο μέρη της συμφωνίας ⁽⁷¹⁾. Εξάλλου, η Bofferding διευκρίνισε ότι «[...] ο κανόνας της εκ των προτέρων ενημέρωσης εφαρμόστηκε στις περισσότερες περιπτώσεις» ⁽⁷²⁾.
- (66) Τέλος, η Επιτροπή θα ήθελε να παρατηρήσει ότι οι προβλεπόμενες από τα άρθρα 6 και 7 της συμφωνίας ⁽⁷³⁾ αποζημιώσεις και τα πρόστιμα συνιστούν «ιδιωτικές» κυρώσεις, που αποσκοπούν στην ενίσχυση των επιβαλλόμενων από τα άρθρα 4 και 5 της συμφωνίας υποχρεώσεων. Και στην περίπτωση αυτή, οι εν λόγω κυρώσεις υπερβαίνουν τα διορθωτικά μέτρα που προβλέπει το αστικό δικαίο σε περίπτωση παράβασης μιας ρήτρας ζύθου από έναν ιδιοκτήτη καταστήματος. Πράγματι, έχουν συμπληρωματικό χαρακτήρα προς τις αποζημιώσεις τις οποίες θα κατέβαλε ο εναγόμενος σε περίπτωση αγωγής κατά τρίτου για συνενοχή. Ακόμη και αν δεν εφαρμόστηκαν οι εν λόγω κυρώσεις, τα συμβαλλόμενα μέρη τις επικαλέστηκαν σε αρκετές περιπτώσεις ⁽⁷⁴⁾.

⁽⁶⁷⁾ Βλέπε την προαναφερθείσα απόφαση ΙΑΖ, σημείο 25.

⁽⁶⁸⁾ Απόφαση του Δικαστηρίου της 1ης Ιουνίου 1999, Eco Swiss China Time κατά Benetton International, C-126/97, Συλλογή 1999, σ. I-3055, σημείο 39.

⁽⁶⁹⁾ Απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Σεπτεμβρίου 1998, European Night Services και λοιποί κατά Επιτροπής, T-374/94, Συλλογή 1998, σ. II-3141, σημείο 136.

⁽⁷⁰⁾ Βλέπε αιτιολογική σκέψη 25.

⁽⁷¹⁾ Βλέπε αιτιολογική σκέψη 23.

⁽⁷²⁾ Βλέπε αιτιολογική σκέψη 20.

⁽⁷³⁾ Βλέπε αιτιολογικές σκέψεις 13 και 14.

⁽⁷⁴⁾ Βλέπε τα παραδείγματα που αναφέρονται στην αιτιολογική σκέψη 24.

3.1.2.2. Περιορισμός του ανταγωνισμού μεταξύ λουξεμβούργιων και αλλοδαπών εταιρειών ζυθοποιίας

- (67) Η συμφωνία έχει έναν δεύτερο στόχο που συνιστά περιορισμό του ανταγωνισμού: να εμποδίσει τη διείσδυση στον τομέα «Horeca» του Λουξεμβούργου σε αλλοδαπές ζυθοποιίες. Έτσι, σε περίπτωση που ένας αλλοδαπός ζυθοποιός επιδιώκει να συνάψει σύμβαση με κατάσταση επιτόπου κατανάλωσης που συνδέεται με ένα από τα συμβαλλόμενα μέρη, η δεύτερη δήλωση που έχει προσαρτηθεί στη συμφωνία ⁽⁷⁵⁾ προβλέπει, καταρχάς, διαδικασία διαβούλευσης μεταξύ των μερών για να παραχωρηθεί η προτεραιότητα επαφής με τον πελάτη σε μια από τις «συμβαλλόμενες ζυθοποιίες του Λουξεμβούργου» και, στη συνέχεια, σε περίπτωση που η επαφή αυτή τελεσφορήσει, αντισταθμιστικό μηχανισμό ανταλλαγής καταστημάτων επιτόπου κατανάλωσης ανάμεσα στα δύο ενδιαφερόμενα μέρη. Αυτή η αθέμιτη συνεργασία μεταξύ των μερών έχει στόχο να εμποδίσει τη σύναψη συμβάσεων αποκλειστικής προμήθειας ανάμεσα σε αλλοδαπούς ζυθοποιούς και στους ιδιοκτήτες καταστημάτων επιτόπου κατανάλωσης του Λουξεμβούργου.
- (68) Ο σκοπός αυτός επιβεβαιώνεται από τις παρατηρήσεις του διευθυντή της ομοσπονδίας λουξεμβούργιων ζυθοποιών οι οποίες περιλαμβάνονται στο πρακτικό της συνεδρίασης της 19ης Μαρτίου 1996 ⁽⁷⁶⁾ για την εξεύρεση συμβιβαστικής λύσης «Καταβάλλεται προσπάθεια να αποτραπεί [...] η μαζική διείσδυση αλλοδαπών εταιρειών ζυθοποιίας στην αγορά μας». Αν και οι παρατηρήσεις αυτές δεν δεσμεύουν τα μέρη, διατυπώθηκαν σε συνεδρίαση που αφορούσε την εφαρμογή της συμφωνίας. Κατά συνέπεια, πρέπει να ληφθεί υπόψη για τους σκοπούς της ερμηνείας της συμφωνίας.
- (69) Αυτός ο δεύτερος σκοπός της συμφωνίας δεν είναι δυνατό να αποσυνδεθεί από τον πρώτο, εφόσον η παρεμπόδιση της πρόσβασης αλλοδαπών εταιρειών ζυθοποιίας στον τομέα «Horeca» του Λουξεμβούργου συμβάλλει στη διατήρηση της σταθερότητας των σχέσεων ανάμεσα στα συμβαλλόμενα μέρη της συμφωνίας. Όπως έχει ήδη αποφανθεί το Δικαστήριο, όταν μια αγορά είναι ανοικτή στις εισαγωγές, τα μέλη μιας συμφωνίας σε εθνικό επίπεδο είναι δυνατό να εξασφαλίσουν την αποτελεσματικότητά της μόνον εάν προστατεύονται από τον ανταγωνισμό αλλοδαπών επιχειρήσεων ⁽⁷⁷⁾. Στην προκειμένη περίπτωση, υπάρχουν δύο τύποι διατάξεων αμυντικού χαρακτήρα. Πρώτον, η διαδικασία διαβούλευσης και η παραχώρηση προτεραιότητας στην αναζήτηση πελατών έχει στόχο να παρεμποδίσει τις προσπάθειες αναζήτησης πελατών εκ μέρους των αλλοδαπών ζυθοποιών. Δεύτερον, οι διατάξεις αυτές ενισχύονται από το άρθρο 11, καθώς και από την πρώτη προσαρτηθείσα δήλωση σχετικά με τη διανομή ξένης μπίρας από την Battin ⁽⁷⁸⁾, που εμποδίζουν τα μέρη να αναπτύξουν οποιαδήποτε συνεργασία με ξένες ζυθοποιίες και τους επιτρέπουν να τις αποκλείουν από τα πλεονεκτήματα της συμφωνίας.
- (70) Αυτή η στενή σχέση ανάμεσα στους δύο στόχους της συμφωνίας εκφράζεται κυρίως σε δύο σημεία της συμφωνίας. Πρώτον, το σύστημα διαβούλευσης και παραχώρησης προτεραιότητας στην αναζήτηση πελατών συνδυάζεται με μηχανισμό αντιστάθμισης μεταξύ των μερών, για να εξισορροπείται ο αριθμός μεταξύ των συνδεδεμένων με την κάθε ζυθοποιία καταστημάτων επιτόπου κατανάλωσης. Δεύτερον, η δήλωση που αφορά τη διανομή ζύθων της αλλοδαπής από την Battin αποσκοπεί στη διατήρηση «της σημερινής ισορροπίας στο σύστημα διανομής», το οποίο σημαίνει ότι τα συμβαλλόμενα μέρη θεωρούσαν ότι ο εξεταζόμενος τομέας έπρεπε να διαθέτει σχετική ισορροπία η οποία άξιζε να προστατευτεί.
- (71) Όσον αφορά την παρατήρηση της Wiltz σχετικά με την υποτιθέμενη αναποτελεσματικότητα του συστήματος αμοιβαίας παραχώρησης προτεραιότητας στην αναζήτηση πελατών ⁽⁷⁹⁾, η Επιτροπή υπενθυμίζει, πρώτον, ότι η αποτελεσματικότητα μιας συμφωνίας δεν αποτελεί όρο εφαρμογής του άρθρου 81 παράγραφος 1 της συνθήκης. Δεύτερον, παρατηρεί ότι, ανεξάρτητα από την ελευθερία των ιδιοκτητών καταστημάτων, η εν λόγω διαδικασία διαβούλευσης αποτελούσε μέσο προειδοποίησης των μερών για τα σχέδια αναζήτησης πελατών εκ μέρους των αλλοδαπών ζυθοποιών και τους παρείχε τη δυνατότητα να αντιδράσουν. Δεν θα διέθεταν αυτό το πλεονέκτημα με τους συνήθεις όρους του ανταγωνισμού.

⁽⁷⁵⁾ Βλέπε αιτιολογική σκέψη 19.

⁽⁷⁶⁾ Βλέπε αιτιολογική σκέψη 25.

⁽⁷⁷⁾ Απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Ιουλίου 1989, SC Belasco και λοιποί κατά Επιτροπής, 246/86, Συλλογή 1989, σ. 2117, σημείο 34.

⁽⁷⁸⁾ Βλέπε αιτιολογική σκέψη 18.

⁽⁷⁹⁾ Βλέπε αιτιολογική σκέψη 36.

- (72) Και άλλες διατάξεις της συμφωνίας ενισχύουν αυτή τη δεύτερη δυνατότητα περιορισμού του ανταγωνισμού. Έτσι, το άρθρο 11, παρέχοντας τη δυνατότητα καταγγελίας της συμφωνίας έναντι συμβαλλόμενης ζυθοποιίας που θα συνεργαζόταν με αλλοδαπή ζυθοποιία, έχει στόχο να αποθαρρύνει κάθε συνεργασία που θα προκαλούσε αύξηση των εισαγωγών ανταγωνιστικών προϊόντων. Παρά την παρατήρηση της Wiltz ⁽⁸⁰⁾, η Επιτροπή θεωρεί ότι η διάταξη αυτή, αν και δεν συνιστά αυτή καθαυτή περιορισμό του ανταγωνισμού, είναι δυνατό να ασκήσει αποτρεπτική επίδραση στη συμπεριφορά των συμβαλλόμενων. Έτσι, κάθε συμβαλλόμενος που προτιμάται να συνεργασθεί με μια αλλοδαπή ζυθοποιία γνωρίζει ότι αυτό θα μπορούσε να έχει σαν αποτέλεσμα τον αποκλεισμό του από τα πλεονεκτήματα της συμφωνίας.
- (73) Επιπλέον, η πρώτη δήλωση που προσαρτάται στη συμφωνία αναφορικά με τη διανομή ενός ζύθου αλλοδαπής εταιρείας από την Battin ⁽⁸¹⁾ παρέχει στους συμβαλλόμενους το δικαίωμα να καταγγείλουν τη συμφωνία έναντι αυτής της ζυθοποιίας, εάν η διανομή αλλοδαπού ζύθου από την επιχείρηση αυτή τροποποιηθεί κατά τρόπο ώστε «να διαταράξει τη σημερινή ισορροπία του συστήματος διανομής». Η δήλωση αυτή αποδεικνύει την πρόθεση των μερών να ελέγχουν τη διανομή ζύθων αλλοδαπών εταιρειών στον τομέα «Horeca» του Λουξεμβούργου.

3.1.3. ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

- (74) Η Bofferding παρατηρεί ότι η Επιτροπή δεν έχει αποδείξει ότι περιορίζεται σημαντικά ο ανταγωνισμός ⁽⁸²⁾. Στο σημείο αυτό, πρέπει να υπενθυμίσουμε, καταρχάς, ότι τα μέρη έχουν περιορίσει την εφαρμογή της συμφωνίας στον τομέα «Horeca» του Λουξεμβούργου. Από αυτό συνάγεται ότι θεωρούσαν ότι η θέση τους σε αυτό τον τομέα ήταν επαρκώς σημαντική και ότι οι όροι ανταγωνισμού σε αυτόν ήταν σημαντικά διαφορετικοί από αυτούς των άλλων τομέων και των γειτονικών χωρών για να εξασφαλίσουν την αποτελεσματικότητα της συμφωνίας.
- (75) Δεύτερον, λαμβανομένης υπόψη της παραγωγής του κάθε μέρους και των ποσοτήτων εισαγόμενων ζύθων τις οποίες διανέμει, τα μέρη ελέγχουν περίπου το 85 % των πωλήσεων ζύθου στον εξεταζόμενο τομέα ⁽⁸³⁾. Επιπλέον, περισσότερα από τα μισά καταστήματα επιτόπου κατανάλωσης οινοπνευματωδών στο Λουξεμβούργο συνδέονται μαζί τους με ρήτρα ζύθου ⁽⁸⁴⁾. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή συμπεραίνει ότι η συμφωνία μπορούσε να περιορίσει σημαντικά τον ανταγωνισμό σε αυτό τον τομέα.
- (76) Όσον αφορά την παρατήρηση της Bofferding σχετικά με τον ορισμό της σχετικής αγοράς ⁽⁸⁵⁾, η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι η εκτίμηση του οικονομικού πλαισίου και της διάρθρωσης της εξεταζόμενης αγοράς δεν είναι αναγκαία στην περίπτωση κατά την οποία μια συμφωνία συνιστά κατάφωρο περιορισμό του ανταγωνισμού, όπως η κατανομή της αγοράς ⁽⁸⁶⁾.

3.1.4. ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΕΠΙΠΤΩΣΗ ΣΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ

- (77) Κατά πάγια νομολογία, μια συμφωνία μεταξύ επιχειρήσεων, για να είναι δυνατό να επηρεάσει το εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών πρέπει, βάσει ενός συνόλου αντικειμενικών στοιχείων δικαίου ή πραγματικών περιστατικών, να επιτρέπει να θεωρηθεί, με υψηλό βαθμό πιθανότητας, ότι είναι δυνατό να επηρεάσει άμεσα ή έμμεσα, στον παρόντα χρόνο ή εν δυνάμει, τις ροές των συναλλαγών μεταξύ των κρατών μελών, κατά την έννοια ότι θα μπορούσε να υπονομεύσει την υλοποίηση των στόχων μιας ενιαίας αγοράς μεταξύ των κρατών ⁽⁸⁷⁾.
- (78) Όντως, η συμφωνία μπορεί να ασκήσει παρόμοια επιρροή στις ροές των συναλλαγών μεταξύ του Λουξεμβούργου και των άλλων κρατών μελών. Ο ένας από τους στόχους της συμφωνίας είναι ακριβώς να παρεμποδίσει να διεισδύουν στον τομέα «Horeca» του Λουξεμβούργου ⁽⁸⁸⁾ ζυθοποιοί που είναι εγκατεστημένοι σε άλλα κράτη μέλη. Προς τούτο, περιέχει διατάξεις αμυντικού χαρακτήρα που παρέχουν την προτεραιότητα αναζήτησης πελατών στις συμβαλλόμενες ζυθοποιίες ⁽⁸⁹⁾ καθώς και ρήτρα που έχει στόχο να περιορίσει τη συνεργασία με τις αλλοδαπές ζυθοποιίες ⁽⁹⁰⁾. Στόχος είναι, λοιπόν, η διατήρηση του status quo όσον αφορά το εμπόριο ζύθου από τα άλλα κράτη μέλη προς τον τομέα «Horeca» του Λουξεμβούργου και, με τον τρόπο αυτό, η στεγανοποίηση της εθνικής γεωγραφικής αγοράς. Στο σημείο αυτό, πρέπει να υπενθυμίσουμε ότι όλες οι σημαντικές επιχειρήσεις ζυθοποιίας του Λουξεμβούργου είναι μέρη της συμφωνίας και ότι ελέγχουν περίπου το 85 % των πωλήσεων ζύθου στον τομέα «Horeca» του Λουξεμβούργου ⁽⁹¹⁾.

⁽⁸⁰⁾ Βλέπε αιτιολογική σκέψη 37.

⁽⁸¹⁾ Βλέπε αιτιολογική σκέψη 18.

⁽⁸²⁾ Βλέπε αιτιολογική σκέψη 38.

⁽⁸³⁾ Βλέπε αιτιολογική σκέψη 5.

⁽⁸⁴⁾ Βλέπε αιτιολογική σκέψη 6.

⁽⁸⁵⁾ Βλέπε αιτιολογική σκέψη 38.

⁽⁸⁶⁾ Βλέπε την προαναφερθείσα απόφαση στην υπόθεση European Night Services, σημείο 136.

⁽⁸⁷⁾ Απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Ιουλίου 1985, Remia και λοιποί κατά Επιτροπής, 42/84, Συλλογή 1985, σ. 2545, σημείο 22.

⁽⁸⁸⁾ Βλέπε αιτιολογικές σκέψεις 67 έως 73.

⁽⁸⁹⁾ Βλέπε αιτιολογική σκέψη 19.

⁽⁹⁰⁾ Βλέπε αιτιολογική σκέψη 16.

⁽⁹¹⁾ Βλέπε αιτιολογική σκέψη 5.

- (79) Όσον αφορά τις παρατηρήσεις της Bofferding και της Wiltz σχετικά με την απουσία πραγματικών επιπτώσεων στον ανταγωνισμό⁽⁹²⁾, η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι το άρθρο 81 παράγραφος 1 της συνθήκης δεν απαιτεί να βεβαιώνεται ότι μια συμφωνία έχει σημαντική επίπτωση στις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών, αλλά αναφέρεται σε συμφωνία ο χαρακτήρας της οποίας θα μπορούσε να έχει παρόμοια επίπτωση⁽⁹³⁾. Η Επιτροπή, λοιπόν, δεν υποστηρίζει ότι η συμφωνία είχε πραγματικές επιπτώσεις στο εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών. Εμμένει, εντούτοις, στην άποψη ότι, δεδομένων των διατάξεων της συμφωνίας και της θέσης που κατέχουν τα μέρη στον τομέα «Horeca» του Λουξεμβούργου, η συμφωνία θα μπορούσε να επηρεάσει σημαντικά το εμπόριο σε αυτό τον τομέα.
- (80) Όσον αφορά τις παρατηρήσεις της Bofferding ότι η συμφωνία δεν θα μπορούσε να έχει επιπτώσεις στο εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών⁽⁹⁴⁾, η Επιτροπή υπενθυμίζει κατ' αρχάς πως το γεγονός ότι μια συμφωνία έχει ως αποκλειστικό στόχο την εμπορία των προϊόντων σε ένα μόνο κράτος μέλος δεν είναι αρκετό για να αποκλεισθεί το ενδεχόμενο να επηρεαστεί το εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών⁽⁹⁵⁾. Στην προκειμένη περίπτωση, θεωρεί ότι, έχει σαφώς αποδειχθεί ότι οι διατάξεις της συμφωνίας αναφορικά με τους αλλοδαπούς ζυθοποιούς, θα μπορούσαν να έχουν ως αποτέλεσμα τη στεγανοποίηση της εθνικής γεωγραφικής αγοράς⁽⁹⁶⁾.
- (81) Όσον αφορά την επίπτωση που θα ήταν δυνατό να έχουν στο διακρατικό εμπόριο οι περιορισμοί μεταξύ των συμβαλλόμενων ζυθοποιών έναντι των ιδιοκτητών καταστημάτων επιτόπου κατανάλωσης, πρέπει να υπενθυμίσουμε, κατ' αρχάς, ότι το άρθρο 81 παράγραφος 1 της συνθήκης δεν απαιτεί κατά κανέναν τρόπο κάθε ρήτρα μιας συμφωνίας, εξεταζόμενη μεμονωμένα, να είναι δυνατό να επηρεάσει το διακρατικό εμπόριο: πρέπει να εξετάζονται οι επιπτώσεις της συμφωνίας στο σύνολό της⁽⁹⁷⁾. Δεύτερον, δεν είναι δυνατό να αποσυνδεθούν οι περιορισμοί της συμφωνίας που αποσκοπούν στη διατήρηση των πελατών των συμβαλλόμενων μερών από τον περιορισμό που έχει στόχο να εμποδίσει τη διείσδυση αλλοδαπών ζυθοποιών. Όπως έχει εξηγηθεί ανωτέρω⁽⁹⁸⁾, αυτοί οι δύο τύποι περιορισμών είναι αλληλένδετοι. Τέλος, δεδομένου ότι οι περιορισμοί των συμβαλλόμενων ζυθοποιών έναντι των ιδιοκτητών καταστημάτων έχουν ως στόχο τη διατήρηση της πελατείας των συμβαλλόμενων, οι περιορισμοί αυτοί παρέχουν στα μέρη πλεονέκτημα από το οποίο αποκλείονται οι αλλοδαποί ζυθοποιοί. Η διάκριση αυτή υπέρ των ζυθοποιών του κράτους μέλους είναι δυνατό να επηρεάσει επίσης τις εισαγωγές από τα άλλα κράτη μέλη προς αυτό τον τομέα.

3.1.5. Η ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ DE MINIMIS

- (82) Σε αντίθεση με τις παρατηρήσεις των μερών⁽⁹⁹⁾, η Επιτροπή θεωρεί ότι τα μέρη δεν μπορούν να τύχουν του ευεργετήματος της ανακοίνωσης de minimis, και τούτο για δύο λόγους. Κατ' αρχάς, η συμφωνία δεν είναι δυνατό να θεωρηθεί ως συμφωνία μεταξύ ΜΜΕ, διότι οι Diekirch και Mousel δεν πληρούν τους όρους της σύστασης της Επιτροπής, της 3ης Απριλίου 1996, αναφορικά με τον καθορισμό των μικρομεσαίων επιχειρήσεων⁽¹⁰⁰⁾. Πράγματι, για να είναι δυνατό να επωφεληθεί μια επιχείρηση από αυτό τον ορισμό, δεν είναι δυνατό μια άλλη επιχείρηση η οποία δεν ανταποκρίνεται στον ορισμό της ΜΜΕ να κατέχει ποσοστό 25 % ή ανώτερο του μετοχικού της κεφαλαίου. Όμως, ο όμιλος Interbrew κατέχει συμμετοχή τουλάχιστον [...] % στο κεφάλαιο της Diekirch από τον Ιανουάριο του 1986, δηλαδή καθ' όλη τη διάρκεια ύπαρξης της συμφωνίας, πλην των πρώτων τριών μηνών, καθώς και συμμετοχή τουλάχιστον [...] % στο κεφάλαιο της Mousel από τον Σεπτέμβριο του 1999. Όταν ΜΜΕ συνάπτουν μια περιοριστική του ανταγωνισμού συμφωνία με σημαντικότερες επιχειρήσεις, η συμφωνία αυτή δεν είναι δυνατό να ωφεληθεί από την εξαίρεση που προβλέπεται στην παράγραφο 19 της ανακοίνωσης de minimis.
- (83) Στη συνέχεια, όσον αφορά τα όρια που προβλέπονται στην παράγραφο 9 της ανακοίνωσης de minimis, πρέπει να υπενθυμίσουμε ότι, σύμφωνα με την παράγραφο 11 της ίδιας ανακοίνωσης, δεν αποκλείεται η εφαρμογή του άρθρου 81 παράγραφος 1 της συνθήκης για κατώτερα από τα εν λόγω όρια, όταν πρόκειται για συμφωνία οριζόντιου χαρακτήρα που έχει στόχο την κατανομή των αγορών. Στην περίπτωση αυτή, η Επιτροπή διατηρεί το δικαίωμά της να παρεμβαίνει, ιδίως εάν η συμφωνία πλήττει την ορθή λειτουργία εσωτερικής αγοράς. Όμως, όπως έχει αποδειχθεί ανωτέρω, ο ένας από τους στόχους της συμφωνίας είναι η στεγανοποίηση της αγοράς του Λουξεμβούργου που είναι αντίθετη με τις αρχές της κοινής αγοράς.

⁽⁹²⁾ Βλέπε αιτιολογική σκέψη 42.

⁽⁹³⁾ Απόφαση του Δικαστηρίου της 1ης Φεβρουαρίου 1978, Miller International Schallplatten κατά Επιτροπής, 19/77, Συλλογή 1978, σ. 131, σημείο 15 και απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Ιουλίου 2001, Tate & Lyle κατά Επιτροπής, συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-202, 204 και 207/98 (δεν έχουν ακόμα δημοσιευθεί στη Συλλογή), σημείο 84.

⁽⁹⁴⁾ Βλέπε αιτιολογική σκέψη 43.

⁽⁹⁵⁾ Βλέπε την προαναφερθείσα απόφαση Belasco.

⁽⁹⁶⁾ Βλέπε αιτιολογική σκέψη 78.

⁽⁹⁷⁾ Απόφαση του Δικαστηρίου της 25ης Φεβρουαρίου 1986, Windsurfing International κατά Επιτροπής, 193/83, Συλλογή 1986, σ. 611, σημείο 96.

⁽⁹⁸⁾ Βλέπε αιτιολογικές σκέψεις 69 και 70.

⁽⁹⁹⁾ Βλέπε αιτιολογική σκέψη 39.

⁽¹⁰⁰⁾ ΕΕ L 107 της 30.4.1996, σ. 4.

- (84) Εξάλλου, και με την επιφύλαξη των παρατηρήσεων της αιτιολογικής σκέψης 82, η Επιτροπή διατηρεί το ίδιο δικαίωμα παρέμβασης και όσον αφορά τις συμφωνίες μεταξύ ΜΜΕ οι οποίες «εμποδίζουν σημαντικά τον ανταγωνισμό σε σημαντικό τμήμα της εν λόγω αγοράς»⁽¹⁰¹⁾. Οι προβλεπόμενοι από τη συμφωνία περιορισμοί (κατανομή των πελατών και στεγανοποίηση της εθνικής αγοράς) είναι, λόγω του χαρακτήρα τους, σημαντικοί. Επιπλέον, επειδή ο τομέας που αποτελεί αντικείμενο της συμφωνίας περιλαμβάνει ολόκληρη την επικράτεια του Λουξεμβούργου, αποτελεί σημαντικό τμήμα της εν λόγω αγοράς, ανεξάρτητα από το γεωγραφικό μέγεθος αυτής της αγοράς. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή θεωρεί ότι έχει το δικαίωμα να παρέμβει κατά της συμφωνίας.
- (85) Εν ολίγοις, η συμφωνία έχει στόχο να περιορίσει τον ανταγωνισμό στη διανομή ζύθου στον τομέα «Horeca» του Λουξεμβούργου και είναι δυνατό να επηρεάσει σημαντικά το εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών. Κατά συνέπεια, εμπίπτει στο πεδίο της απαγόρευσης του άρθρου 81 παράγραφος 1 της συνθήκης.

3.2. ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΠΑΡΑΒΑΣΗΣ

- (86) Η συμφωνία υπεγράφη στις 8 Οκτωβρίου 1985. Σύμφωνα με το άρθρο 12, η διάρκειά της είναι απεριόριστη και είναι δυνατό να καταγγελθεί μόνον εφόσον τηρηθεί προθεσμία αναγγελίας δώδεκα μηνών⁽¹⁰²⁾. Μετά την αποστολή της κοινοποίησης αιτιάσεων στην παρούσα υπόθεση, τον Οκτώβριο του 2000, όλα τα μέρη πλην της Battin ενημέρωσαν την Επιτροπή ότι είχαν καταγγείλει επισήμως τη συμφωνία με επιστολή στα άλλα μέρη. Η συμφωνία παρέμεινε, συνεπώς, επισήμως σε ισχύ μέχρι τον Οκτώβριο του 2000. Εντούτοις, η Interbrew ενημέρωσε την Επιτροπή, στις 16 Φεβρουαρίου 2000, ότι είχε δώσει εντολή στις θυγατρικές της Mousel και Diekirch να θέσουν τέρμα στην εφαρμογή της συμφωνίας. Κατά συνέπεια, προς όφελος όλων των μερών, η Επιτροπή θεωρεί ότι η παράβαση έπαψε να υφίσταται εκείνη την ημερομηνία. Η διάρκεια της, συνεπώς, είναι μεγαλύτερη των 14 ετών.

3.3. ΑΠΟΔΕΚΤΕΣ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΑΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

- (87) Η παρούσα απόφαση πρέπει να απευθυνθεί στις επιχειρήσεις που συμμετέχουν άμεσα στην παράβαση, δηλαδή στα συμβαλλόμενα μέρη της συμφωνίας. Εντούτοις, μετά την εξαγορά της Diekirch από την Mousel⁽¹⁰³⁾ και την αλλαγή της εμπορικής επωνυμίας της εταιρείας αυτής, η απόφαση θα απευθυνθεί στην Brasserie de Luxembourg Mousel-Diekirch στον βαθμό που αφορά την Diekirch και την Mousel.

3.4. ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 15 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 2 ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ αριθ. 17

- (88) Βάσει του άρθρου 15 παράγραφος 2 του κανονισμού αριθ. 17, η Επιτροπή δύναται να επιβάλλει πρόστιμα, εντός των ορίων που ορίζει το ίδιο άρθρο, όταν επιχειρήσεις εκ προθέσεως ή εξ αμελείας έχουν διαπράξει παράβαση των διατάξεων του άρθρου 81 παράγραφος 1 της συνθήκης.

3.4.1. ΕΠΙΒΟΛΗ ΠΡΟΣΤΙΜΟΥ

- (89) Παράβαση των κοινοτικών κανόνων ανταγωνισμού θεωρείται ότι διαπράττεται εκ προθέσεως όταν οι εμπλεκόμενοι έχουν επίγνωση ότι η εν λόγω πράξη έχει ως αντικείμενο ή ως αποτέλεσμα τον περιορισμό του ανταγωνισμού. Μικρή σημασία έχει αν επιπλέον έχουν επίγνωση ότι παραβιάζουν διάταξη της συνθήκης⁽¹⁰⁴⁾. Κατά συνέπεια, όσον αφορά τις διατάξεις που αφορούν τους αλλοδαπούς ζυθοποιούς, η Επιτροπή θεωρεί ότι τα μέρη δεν ήταν δυνατό να αγνοούν ότι ο στόχος τους συνιστούσε περιορισμό του ανταγωνισμού. Εξάλλου, τα μέρη δεν προέβαλαν καμία αιτιολογία όσον αφορά αυτές τις διατάξεις. Αναφορικά με τους περιορισμούς του ανταγωνισμού μεταξύ των συμβαλλόμενων ζυθοποιών, οι οποίοι απορρέουν από την αμοιβαία εφαρμογή των ρητρών ζύθου, είναι πιθανό ότι, κατά τη σύναψη της συμφωνίας και μέχρι τον Μάρτιο του 1996, τα μέρη να ενθαρρύνονταν από τη νομική αβεβαιότητα που δημιουργήθηκε με τη νομολογία του Λουξεμβούργου σχετικά με τον μη καθορισμό τιμών ή ποσοτήτων⁽¹⁰⁵⁾. Εντούτοις, η αιτιολογία αυτή έπαψε να υφίσταται τον Μάρτιο του 1996, όταν υπήρξε μεταστροφή της νομολογίας.

⁽¹⁰¹⁾ Παράγραφος 20 της ανακοίνωσης de minimis.

⁽¹⁰²⁾ Βλέπε αιτιολογική σκέψη 17.

⁽¹⁰³⁾ Βλέπε αιτιολογική σκέψη 4.

⁽¹⁰⁴⁾ Βλέπε την προαναφερθείσα απόφαση Miller, σημείο 18 και την προαναφερθείσα απόφαση Tate & Lyle, σημείο 127.

⁽¹⁰⁵⁾ Βλέπε αιτιολογική σκέψη 30.

- (90) Κατά συνέπεια, η Επιτροπή συμπεραίνει ότι τα μέρη διέπραξαν παράβαση εκ προθέσεως, ακόμη κι αν η νομολογία του Λουξεμβούργου δημιούργησε αμφιβολία σχετικά με τον παραβατικό χαρακτήρα ορισμένων ρητρών για κάποιο χρονικό διάστημα.

3.4.2. ΠΟΣΟ ΤΟΥ ΠΡΟΣΤΙΜΟΥ

- (91) Για να καθορίσει το ύψος του προστίμου, η Επιτροπή οφείλει να λάβει υπόψη όλα τα σχετικά στοιχεία και, ιδίως, τη σοβαρότητα και τη διάρκεια της παράβασης.

3.4.2.1. Σοβαρότητα της παράβασης

- (92) Όσον αφορά τη σοβαρότητα της παράβασης, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη τον χαρακτήρα της, τη συγκεκριμένη επίπτωσή της στην αγορά, εφόσον είναι δυνατό να προσδιοριστεί ποσοτικά, και την έκταση της εξεταζόμενης γεωγραφικής αγοράς. Στην προκειμένη περίπτωση, η παράβαση έχει στόχο τη διατήρηση της πελατείας και, κατά συνέπεια, των μεριδίων αγοράς των βασικών επιχειρήσεων ζυθοποιίας που είναι εγκατεστημένες στο Λουξεμβούργο, καθώς και να εμποδίσει τη διείσδυση αλλοδαπών ζυθοποιών στον τομέα «Horeca» του Λουξεμβούργου. Αποτελεί, συνεπώς, μία από τις σοβαρότερες μορφές παράβασης του άρθρου 81 παράγραφος 1 της συνθήκης. Εντούτοις, το μέγεθος της παράβασης περιορίζεται στον τομέα «Horeca» και μόνο στα καταστήματα επιτόπου κατανάλωσης οινοπνευματωδών που συνδέονται με τα μέρη μέσω ρήτρας αποκλειστικής αγοράς⁽¹⁰⁶⁾. Εξάλλου, τα αποδεικτικά στοιχεία που έχει στη διάθεσή της η Επιτροπή δεν επιτρέπουν να συναχθεί το συμπέρασμα ότι εφαρμόστηκαν οι διατάξεις για τον περιορισμό του ανταγωνισμού όσον αφορά τους αλλοδαπούς ζυθοποιούς. Τέλος, η συμφωνία εφαρμόζεται μόνο στο Λουξεμβούργο. Η επικράτεια αυτού του κράτους μέλους είναι σχετικά περιορισμένης έκτασης και αποτελεί τη μικρότερη αγορά της Κοινότητας όσον αφορά τον συνολικό όγκο του ζύθου που καταναλώνεται.

- (93) Κατά συνέπεια, η Επιτροπή χαρακτηρίζει την παράβαση σοβαρή.
- (94) Επιπλέον, είναι απαραίτητο να ληφθεί υπόψη η πραγματική οικονομική ικανότητα των επιχειρήσεων να προκαλέσουν σημαντική ζημία στους άλλους επιχειρηματίες, και ιδίως στους καταναλωτές, και να καθοριστεί το ποσό του προστίμου σε επίπεδο που θα του προσέδιδε επαρκώς αποτρεπτικό χαρακτήρα.
- (95) Όταν υπάρχει σημαντική διαφορά ως προς το μέγεθος των εμπλεκόμενων επιχειρήσεων, πρέπει να σταθμίζεται το καθοριζόμενο ποσό, έτσι ώστε να λαμβάνεται υπόψη το ειδικό βάρος της παράβασης που διαπράττει η κάθε επιχείρηση σε βάρος του ανταγωνισμού. Οι πωλήσεις της Wiltz και της Battin στον τομέα «Horeca» του Λουξεμβούργου είναι τουλάχιστον δέκα φορές χαμηλότερες από τις πωλήσεις της Bofferding, οι οποίες αντιπροσωπεύουν μόνον το 60 % περίπου των πωλήσεων της Brasserie de Luxembourg σε αυτό τον τομέα⁽¹⁰⁷⁾. Ως εκ τούτου, πρέπει να διαχωριστούν οι εμπλεκόμενες επιχειρήσεις σε τρεις ομάδες, ανάλογα με το μέγεθος των πωλήσεών τους στον εξεταζόμενο τομέα, και να καθορισθεί, για κάθε μια από τις ομάδες αυτές, το ποσό του προστίμου ανάλογα με την σοβαρότητα της διαπραχθείσας παράβασης, ως ακολούθως:

α) Πρώτη ομάδα:

Brasserie de Luxembourg: 500 000 ευρώ.

β) Δεύτερη ομάδα:

Bofferding: 250 000 ευρώ.

γ) Τρίτη ομάδα:

Wiltz: 15 000 ευρώ,

Battin: 15 000 ευρώ.

- (96) Εξάλλου, η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι η Brasserie de Luxembourg ανήκει στον όμιλο Interbrew, έναν από τους μεγαλύτερους ομίλους ζυθοποιίας παγκοσμίως. Για να έχει το πρόστιμο αρκούντως αποτρεπτικό χαρακτήρα και για να ληφθεί υπόψη το ότι οι μεγάλες επιχειρήσεις διαθέτουν γνώσεις και νομικο-οικονομικές δυνατότητες που τους επιτρέπουν να εκτιμήσουν ακριβέστερα τον παραβατικό χαρακτήρα της συμπεριφοράς τους καθώς και των συνεπειών της στον ανταγωνισμό, η Επιτροπή θεωρεί ότι το καθοριζόμενο για την επιχείρηση αυτή ποσό της αιτιολογικής σκέψης 95 πρέπει να προσαυξηθεί εφαρμόζοντας συντελεστή τρία. Επομένως, το ποσό του επιβαλλόμενου προστίμου στην Brasserie de Luxembourg, το οποίο προκύπτει από τη σοβαρότητα της διαπραχθείσας παράβασης, ανέρχεται σε 1 500 000 ευρώ.

⁽¹⁰⁶⁾ Βλέπε αιτιολογική σκέψη 6.

⁽¹⁰⁷⁾ Βλέπε αιτιολογική σκέψη 3.

3.4.2.2. Διάρκεια της παράβασης

- (97) Η παράβαση διήρκησε για διάστημα άνω των 14 ετών ⁽¹⁰⁸⁾. Ήταν, συνεπώς, μακροχρόνια. Η Επιτροπή θεωρεί ότι αυτό δικαιολογεί προσαύξηση του αρχικού ποσού κατά 100 %.
- (98) Το βασικό ποσό των προστίμων που προκύπτουν από τη σοβαρότητα και τη διάρκεια της παράβασης ορίζεται, συνεπώς, σε:
α) Brasserie de Luxembourg:	3 000 000 ευρώ·
β) Bofferdin:	500 000 ευρώ·
γ) Wiltz:	30 000 ευρώ·
δ) Battin:	30 000 ευρώ.

3.4.2.3. Επιβαρυντικές και ελαφρυντικές περιστάσεις

- (99) Η Επιτροπή θεωρεί ότι δεν υπάρχουν επιβαρυντικές περιστάσεις στην παρούσα υπόθεση.
- (100) Όσον αφορά τις ελαφρυντικές περιστάσεις, η νομολογία του Λουξεμβούργου που αμφισβητούσε την εγκυρότητα ορισμένων ρητρών ζύθου δημιούργησε αμφιβολία κατά την εποχή της σύναψης της συμφωνίας και μέχρι τον Μάρτιο του 1996 (ημερομηνία μεταστροφής της νομολογίας) σχετικά με τον παραβατικό χαρακτήρα των περιορισμών όσον αφορά την αμοιβαία εφαρμογή των ρητρών ζύθου. Κατά συνέπεια, το πρόστιμο που επιβάλλεται στην κάθε επιχείρηση πρέπει να μειωθεί κατά 20 %.
- (101) Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των στοιχείων που απαριθμούνται στις αιτιολογικές σκέψεις 91 έως 100, το ποσό των προστίμων καθορίζεται ως εξής:
α) Brasserie de Luxembourg:	2 400 000 ευρώ·
β) Bofferdin:	400 000 ευρώ·
γ) Wiltz:	24 000 ευρώ·
δ) Battin:	24 000 ευρώ.

3.4.3. ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΜΗ ΕΠΙΒΟΛΗ Ή ΤΗ ΜΕΙΩΣΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΤΙΜΩΝ

- (102) Η Brasserie de Luxembourg (πρώην Mousel και Diekirch) και η μητρική της εταιρεία, η Interbrew, επικαλούνται την εφαρμογή της ανακοίνωσης της Επιτροπής σχετικά με τη μη επιβολή ή τη μείωση των προστίμων και ισχυρίζονται ότι πληρούν τους όρους για να επωφεληθούν από μείωση προστίμου τουλάχιστον κατά 75 % του προστίμου, ακόμη και από τη μη επιβολή προστίμου δυνάμει του τίτλου Β της εν λόγω ανακοίνωσης.
- (103) Πρώτον, η Interbrew ενημέρωσε την Επιτροπή σχετικά με την ύπαρξη της συμφωνίας πριν να προβεί η Επιτροπή σε επαλήθευση και πριν να έχει στη διάθεσή της άλλες πληροφορίες σχετικά με αυτή τη συμφωνία ⁽¹⁰⁹⁾.
- (104) Δεύτερον, διαβιβάζοντας το κείμενο της συμφωνίας στην Επιτροπή, η Interbrew υπήρξε η πρώτη επιχείρηση που έδωσε στοιχεία καθοριστικής σημασίας τα οποία αποδεικνύουν την ύπαρξη της συμφωνίας.
- (105) Τρίτον, οι Diekirch και Mousel έπαψαν να συμμετέχουν στην παράνομη δραστηριότητα πριν να ενημερωθεί η Επιτροπή. Πράγματι, όταν η Interbrew ενημέρωσε την Επιτροπή για την ύπαρξη της συμφωνίας, έδωσε τη διαβεβαίωση ότι είχε λάβει τα απαραίτητα μέτρα για να πάψουν οι θυγατρικές της να εφαρμόζουν τη συμφωνία αυτή.
- (106) Τέταρτον, η Interbrew έδωσε στην Επιτροπή όλα τα αποδεικτικά στοιχεία που είχαν στη διάθεσή τους οι θυγατρικές της Mousel και Diekirch σχετικά με τη συμφωνία, πέραν από τις πληροφορίες τις οποίες απαιτούσαν οι αιτήσεις παροχής πληροφοριών της Επιτροπής. Επιπλέον, διατήρησε διαρκή και πλήρη συνεργασία κατά τη διάρκεια της έρευνας και δεν αμφισβήτησε την ουσία των πραγματικών περιστατικών τα οποία η κοινοποίηση αιτιάσεων αποδίδει στις συμμετέχουσες στη συμφωνία επιχειρήσεις.
- (107) Τέλος, δεν υπάρχει καμία ένδειξη ότι η Interbrew ή οι θυγατρικές της ανάγκασαν κάποια άλλη επιχείρηση να συμμετάσχει στη συμφωνία, ούτε ότι διαδραμάτισαν ρόλο υποκινητή ή είχαν καθοριστική συμμετοχή στην παράνομη δραστηριότητα.

⁽¹⁰⁸⁾ Βλέπε αιτιολογική σκέψη 86.

⁽¹⁰⁹⁾ Βλέπε αιτιολογική σκέψη 2.

- (108) Κατά συνέπεια, η Επιτροπή θεωρεί ότι η Brasserie de Luxembourg πληροί τους όρους που απαριθμούνται στον τίτλο Β της ανακοίνωσης της Επιτροπής σχετικά με τη μη επιβολή ή τη μείωση των προστίμων και, ως εκ τούτου, ότι πρέπει να μην επιβληθεί πρόστιμο σε αυτή την επιχείρηση.

3.4.4. ΤΕΛΙΚΟ ΠΟΣΟ ΤΩΝ ΠΡΟΣΤΙΜΩΝ

- (109) Με βάση τα προαναφερόμενα, τα πρόστιμα που επιβάλλονται σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 2 του κανονισμού αριθ. 17 είναι τα ακόλουθα:
α) Bofferding:	400 000 ευρώ·
β) Wiltz:	24 000 ευρώ·
γ) Battin:	24 000 ευρώ,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Οι Brasserie de Diekirch, Brasseries Réunies de Luxembourg Mousel et Clausen, Brasserie Nationale-Bofferding, Brasserie de Wiltz και Brasserie Battin παραβίασαν το άρθρο 81 παράγραφος 1 της συνθήκης με το να συνάψουν συμφωνία η οποία είχε στόχο τη διατήρηση της πελατείας της κάθε επιχείρησης στον τομέα «Horeca» του Λουξεμβούργου και να εμποδίσει τη διείσδυση αλλοδαπών ζυθοποιών σε αυτό τον τομέα.

Η παράβαση διήρκεσε από τον Οκτώβριο του 1985 έως τον Φεβρουάριο του 2000.

Άρθρο 2

Επιβάλλονται τα ακόλουθα πρόστιμα:

1. Brasserie Nationale-Bofferding	400 000 ευρώ·
2. Brasserie de Wiltz	24 000 ευρώ·
3. Brasserie Battin	24 000 ευρώ.

Άρθρο 3

Τα επιβαλλόμενα πρόστιμα πρέπει να καταβληθούν εντός προθεσμίας τριών μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησης της παρούσας απόφασης, στον ακόλουθο τραπεζικό λογαριασμό:

Compte n° 642-0029000-95

Commission européenne — Europese Commissie

Banco Bilbao Vizcaya Argentaria (BBVA)

IBAN Code: BE76 6420 0290 0095

SWIFT Code: BBVABEBB

Avenue des Arts — Kunstlaan 43

B-1040 Bruxelles — Brussel

Με την παρέλευση αυτής της προθεσμίας, θα επιβάλλονται αυτομάτως τόκοι με το επιτόκιο που εφαρμόζει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα στις κύριες πράξεις της αναχρηματοδότησης, κατά την πρώτη εργάσιμη ημέρα του μήνα κατά τον οποίο εκδόθηκε η παρούσα απόφαση, προσαυξημένο κατά 3,5 εκατοστιαίες μονάδες.

Άρθρο 4

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στις:

1. Brasserie de Luxembourg Mousel-Diekirch SA, 2 rue de la Tour Jacob, L-1831 Luxembourg, Grand-Duché de Luxembourg·
2. Brasserie Nationale-Bofferding SA, 2 boulevard J.F. Kennedy, L-4901 Bascharage, Grand-Duché de Luxembourg·
3. Brasserie de Wiltz, 14 rue Joseph Simon, L-9550 Wiltz, Grand-Duché de Luxembourg·
4. Brasserie Battin, 22 boulevard J.F. Kennedy, 4170 Esch/Alzette, Grand-Duché de Luxembourg.

Η παρούσα απόφαση είναι εκτελεστή σύμφωνα με το άρθρο 256 της συνθήκης.

Βρυξέλλες, 5 Δεκεμβρίου 2001.

Για την Επιτροπή

Mario MONTI

Μέλος της Επιτροπής
